

settore
missioni
salesiane

Missio

Materiale pomocnicze do animacji misyjnej

Dokument programowy nr 5 – maj 2026

150. rocznica powstania MISJI SALEZJAŃSKICH

Valdocco, listopad 2025

PROTOKOŁY z 1. ŚWIATOWEGO SPOTKANIA DIAM

(Delegatów Prowincjalnych ds. Animacji Misyjnej)

150 **RINGRAZIARE**
RIPENSARE
RILANCIARE

VALDOCCO

8-9 Novembre
Incontro dei giovani dell'Animazione Missionaria Italiana
BEAMMISSION

10-11 Novembre
Incontro mondiale DIAM

11. Novembre
156ª Spedizione Missionaria Salesiana SDB e 148ª FMA

12 Novembre
Inaugurazione del Museo delle Spedizioni Missionarie a Genova
MUSEO delle SPEDIZIONI MISSIONARIE

13-15 Novembre
Consulta del Settore per le Missioni
settore missioni salesiana

BeAMission

08.11 - 14.00 Lancio attività e inizio programma
08.11 - 20.45 Festa missionaria
09.11 - mattina Living libraries e dialogo con i nuovi missionari
09.11 - 15.00 Messa e invio missionario dei giovani
09.11 - 16.30 Rinfresco e saluti

Incontro mondiale DIAM

09.11 - 19.00 Vespri e inizio incontro
10.11 Formazione, condivisione e riflessione
10.11 - sera Presentazione Bosco Food
11.11 - mattina Incontri continentali e regionali DIAM
11.11 - 15.00 Incontro con il Rettor Maggiore
11.11 - 17.00 Spedizione Missionaria in basilica
12.11 Giornata a Genova e inaugurazione del Museo delle Spedizioni Missionarie Salesiane
12.11 - sera Conclusione incontro DIAM

SPEDIZIONE MISSIONARIA

11.11 - 17.00 156ª Spedizione Missionaria Salesiana SDB e 148ª FMA
La Messa sarà trasmessa in diretta sul canale Youtube ANS Agenzia Info Salesiana

150° anniversario della Prima Spedizione Missionaria Salesiana

Dziękujemy

Dziękujemy Bogu za dar powołania misyjnego, który pozwala dziś synom Księdza Bosko docierać do ubogiej i opuszczonej młodzieży w 137 krajach.

Przemyślenie

Jest to dogodna okazja do ponownego przemyślenia i opracowania odnowionej wizji misji salezjańskich w świetle nowych wyzwań i perspektyw, które doprowadziły do nowych refleksji misjologicznych.

Ożywić

Mamy nie tylko wspaniałą historię, którą warto pamiętać i za którą powinniśmy być wdzięczni, ale także wielką historię, którą jeszcze musimy stworzyć! Patrzymy w przyszłość z misyjnym zapałem i odnowionym entuzjazmem, aby dotrzeć do jeszcze większej liczby ubogich i opuszczonych młodych ludzi.

Cel obchodów w 2025 r.: *Podtrzymywanie ducha i entuzjazmu misyjnego w Zgromadzeniu, aby promować większą gorliwość misyjną i większą hojność wśród salezjanów oraz całej CEP (por. Wytyczne*

programowe RM po CG28, nr 7).

SEKTOR MISJI

RMG ks. Jorge Mario Crisafulli SDB
 RMG ks. Reginaldo Cordeiro SDB RMG
 ks. Pavel Ženíšek SDB
 RMG ks. Eric Mairura SDB RMG
 Marco Fulgaro

UCZESTNICY

ACC Ks. Jean-Claude Mukendi SDB
 AOS ks. Tran Quoc Huan SDB
 ATE Ks. Privat Ignace Fouda SDB
 AET Ksiądz Trinh Kinh Luan SDB
 AFE Ksiądz Joseph Padinjareparampil
 SDB AFM Ksiądz Václav Klement
 SDB
 ANG Ks. Andrés M. Algorta Young SDB
 MOZ Ks. Manuel Jone Chimbale SDB TZA
 Ksiądz Nicodemus Orioki SDB
 ZMB ks. Leszek Akasmit SDB
 INB ks. Michael Bansode SDB
 INC Ks. Rosan Kullu SDB
 IND Ksiądz Policarp Xalxo SDB
 ING Ksiądz Amit Chama Lakra SDB

INH Don Mattukoyya Mariadas SDB
INK Ks. Varghese Kootungal SDB
INM ks. Anto John Jagadish SDB
INN ks. Pradeep Kumar Tirkey SDB
INP Ksiądz Andru Jacinto Dias SDB
INS Ks. Sagi Stephen Parappilly SDB
INT Don Suresh Felix SDB
LKC Christopher Rodrigo SDB
INS Ksiądz Joseph Palamthattel
SDB AUL Lauren Hichaaba
CIN Ksiądz Leung Po Tak Anthony
SDB FIN Ks. Juvelan Paul Samia SDB
FIS Louie Domasian SDB
GIA Naokatsu Takeshita SDB
INA Don Catur Prastawa SDB
KOR Don Stefano Yu Minam SDB
MYM Don Henry Daw SDB
PGS Don Mathew Shoji SDB
THA Ks. Nopphadol Joseph SDB
Kambodża Ks. Arun Michael Charles
SDB TLS Ks. Jose San Juan SDB
VIE Ks. Dominic Trần Quang Hiền SDB
ANT ks. Ysidro José Ramírez SDB
CAM Don Marcelo Navarrete SDB COB
Don Ever Quisaboni SDB COM Don
Edward Páez SDB
ECU Don Edwin Marcelo Coronel SDB
MEG Don Osvaldo Gorzegno SDB MEM
Virginia Cerón
PER Don Jozef Kamza SDB
SUO Juan Carlos Montenegro
VEN Don Pedro Sanchez SDB
ARN Juan Pablo Tobanelli SDB
ARS Don Francisco Chimento SDB
BBH Walberto Giordano Santos Silva SDB

BCG Don Aldir da Silva SDB
BMA Don Wellington Batista Abreu SDB
BPA Don Edvaldo Nogueira SDB
BSP Don Tiago Eliomar SDB
CIL Don Hector Hernández SDB
PAR Don Anh Duy Nguyen SDB
URU Don Adrián García SDB
CRO Don Josip Tafra SDB
ICC Don Stefano Casu SDB
ICP Don Marco Cazzato SDB
ILE Ks. Giovanni Rondelli SDB
IME ks. Giuseppe Russo SDB
INE ks. Fabio Maistro SDB
MOR ks. Edwar Gobran SDB
SMX Joaquín Rodríguez Díaz
SSM Don José Carlos Sobejano SDB
AUS Günter Mayer SDB
BEN Don Andy Jebarus SDB
CEP Ks. Jaroslav Fogl SDB
FRB Don Albert Kabuge SDB
GBR ks. Roman Szczypa SDB
MLT ks. Robert Falzon SDB
PLE ks. Marek Gryn SDB
PLN Ks. Krzysztof Tomczkowski SDB
PLO Ks. Andrzej Witowski SDB
PLS Ks. Łukasz Wójcik SDB
SLK Jan Resutik
SLO ks. Janez Potočnik SDB
UNG Géza Nadudvari SDB

PERSONEL

RMG Ks. Ricardo Campoli SDB – *Dział Komunikacji Społecznej*
RMG Ks. Paul Satish SDB – *Dział Komunikacji Społecznej*
UPS ks. Josph Mwebe SDB – *tłumacz języka francuskiego*
ICP ks. Giuseppe Pelizza SDB – *tłumacz języka włoskiego*

Powitanie Radnego Generalnego ds. Misji

Córdoba, 24 maja 2026 r.

Drodzy Salezjanie, młodzież i członkowie Rodziny Salezjańskiej,

piszę do was z Córdoba, z krajowego kongresu grup misyjnych Argentyny, aby przedstawić relację z obchodów 150. rocznicy pierwszej wyprawy misyjnej, które przeżyliśmy w Valdocco i Genui w listopadzie ubiegłego roku.

Ponowne przeżycie radości z pierwszej wyprawy misyjnej salezjanów wysłanych przez Księdza Bosko 150 lat temu było ogromną łaską: z pewnością nie wyobrażałem sobie, że tak rozpocznę swoją kadencję jako Radca Generalny ds. Misji!

Otrzymaliśmy piękne i cenne dziedzictwo, które musimy zachować.

Trzy czasowniki: *Dziękować*, *Przemyśleć*, *Odnowić* to program, który będzie nam towarzyszył przez długi czas, znacznie dłużej niż te uroczystości!

Publikujemy te dokumenty po pewnym czasie, gdy jesteśmy w trakcie opracowywania propozycji, po zebraniu wielu opinii pochodzących ze wszystkich stron naszego zgromadzenia, aby przemyśleć, ulepszyć i zaktualizować cały proces rozeznania, formacji i towarzyszenia dzisiejszym i przyszłym misjonarzom salezjańskim.

, formacji i towarzyszenia salezjańskim misjonarzom dzisiaj i jutro. Długa praca, wpisana w ramy 150. rocznicy, w którą zaangażowani byli: liczni misjonarze, zwłaszcza ci wysłani w ostatnich latach, zarówno poprzez pisemne wkłady, jak i spotkania kontynentalne (Kambodża, Kenia, Włochy i Urugwaj); delegatów prowincjalnych ds. animacji misyjnej na różnych etapach i w różnych formach; wszystkich członków Rady Generalnej Zgromadzenia Salezjańskiego wraz z ich współpracownikami; oraz wielu innych współpracowników w misji.

Powierzamy się Księdzu Bosko i Maryi Wspomożycielce, aby Pan nadal karcił charyzmatem misyjnym Rodzinę Salezjańską w służbie młodzieży i narodów w każdym zakątku Ziemi!

Ks. Jorge Mario Crisafulli
Radny Generalny ds. Misji

Sobota, 8 listopada – niedziela, 9 listopada

BeAMission zrodziło się z chęci spotkania się, podzielenia się doświadczeniami i wspólnego ożywienia drogi misyjnej, wychodząc od doświadczeń zebranych w ostatnich latach oraz poprzez wymianę poglądów z misjonarzami salezjańskimi z całego świata.

Wydarzenie wpisuje się w obchody 150. rocznicy Pierwszej Ekspedycji Misyjnej Salezjanów i jest owocem współpracy młodzieży, salezjanów Księdza Bosko oraz Córek Maryi Wspomożycielki z całej Italii.

Okolo 30 osób z każdego z terytoriów salezjańskich (prowincje SDB i FMA we Włoszech) wzięło udział w *BeAMission*, tworząc bogatą mozaikę energii misyjnej. Większość z nich przeżyła letnie doświadczenie misyjne w ostatnich latach, a niektórzy należą do komisji animacji misyjnej w prowincjach.

Program został zorganizowany przez „ENAM” (Krajową Organizację Animacji Misyjnej), w skład której wchodzi salezianie, Córki Maryi Wspomożycielki oraz młodzież.

Po otwarciu programu uczestnicy zostali zaproszeni do pogłębienia duchowości misyjnej Valdocco.

Następnie odbyło się spotkanie z ks. Jorge Mario Crisafulli SDB, Radcą Generalnym ds. Misji, który pomógł uczestnikom zrozumieć, *jakie znaczenie ma dzisiaj misja i misja salezjańska*.

Następnie odbyła się refleksja w grupach, a potem oficjalne otwarcie wystawy poświęconej włoskiej animacji misyjnej przez rektora Maggiore, ks. Fabio Attarda SDB.

Wieczorem odbyła się „festa missionaria” z muzyką i stoiskami wszystkich krajów, w których prowadzone są działania misyjne.

Dzień zakończył się słowami na dobranoc wygłoszonymi przez siostrę Chiarę Cazzuolę, Przełożoną Generalną sióstr FMA.

Oto przemowa ks. Fabio Attarda SDB wygłoszona podczas otwarcia wystawy w Muzeum Domu Księdza Bosko.

„ŚWIECICIE JAK GWIAZDY NA ŚWIECIE” MUZEUM CASA DON BOSCO, VALDOCCO

Drodzy przyjaciele, współpracownicy, siostry, młodzież, członkowie Rodziny Salezjańskiej, z głęboką radością i wdzięcznością spotykamy się dziś tutaj, w Valdocco – żywym źródle marzenia Księdza Bosko – aby zainaugurować tę wystawę misyjną: „ŚWIECICIE JAK GWIAZDY NA ŚWIECIE”.

Już sam tytuł przemawia do nas z ewangeliczną siłą i przenosi nas do sedna doświadczenia pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej, zawartego w wezwaniu św. Pawła do Filipian: „Bądźcie nienaganni i czyści, jako dzieci Boże pośród pokolenia, które gubi się, pośród którego świecicie jak gwiazdy na świecie” (Flp 2,15–16). Dzisiaj, tak jak wczoraj, Kościół i świat potrzebują serc pełnych światła, życia promieniującego nadzieją, młodzieży i dorosłych, którzy potrafią rozprzestrzeniać światło Ewangelii poprzez swoje człowieczeństwo, profesjonalizm i radość bycia uczniami-misjonarzami.

Od źródła marzenia do granicy misji

Sto pięćdziesiąt lat temu, w 1875 roku, z tej świętej salezjańskiej ziemi, Valdocco, Ksiądz Bosko żegnał swoich pierwszych misjonarzy wyruszających do Argentyny. Nie wyruszali z wielkimi środkami, ale z ogromną wiarą, z nadzieją, o której byli przekonani, że ich nie zawiedzie. Oprócz tego duchowego nastawienia Ksiądz Bosko w swoich wspomnieniach polecił im zadanie duszpasterskie: „nigdy nie zapominajcie o młodzieży, zwłaszcza o tej najbiedniejszej i opuszczonej”. To zadanie nie składało się z samych słów, ale było wezwaniem zawierającym prorocstwo miłości, syntezę charyzmatu salezjańskiego. To wydarzenie jest dzisiaj naszym. Nadal pozostaje dla nas wezwaniem do twórczej i płodnej wierności.

Każda salezjańska ekspedycja misyjna, każda nowa obecność wychowawczo-duszpasterska, która powstaje w dowolnej części świata, jest elementem, który nadal wzbogaca marzenie misyjne, wzmacnia bicie tego serca, które zapraszało i nadal zaprasza do „niesienia Chrystusa młodzieży i młodzieży do Chrystusa”.

Ta wystawa, przedstawiając nam historyczną drogę, chce być również okazją do opowiedzenia tych historii, które sprawiają, że doświadczenie bohaterów staje się żywą pamięcią: historie mężczyzn i

kobiet, którzy mieli odwagę marzyć o wielkich rzeczach, pokonując strach i ryzykując wszystko. Żyli tym, oddając swoje życie, aby inni mogli w pełni cieszyć się swoim życiem.

Świadkowie charyzmatu, który wciąż kwitnie

Ta wystawa
 pozwala nam
 spotkać
 konkretne
 twarze: salezjanów i
 Córek Maryi
 Wspomożycielki,
 świeckich i młodzież,
 którzy wcielili w życie
 marzenie misyjne z
 kreatywnością i
 pasją. Każdy z
 nich i każda z nich
 sprawiła, że

Ewangelia w różnych kulturach, w odległych miejscach. W tej różnorodności od samego początku wyłaniała się jedna melodia: melodia salesiańskiej miłości, prosta, radosna i konkretna.

Przypominają nam, że wybór misyjny nie podlega starzeniu się, nie ma daty ważności, nie jest wspomnieniem przeszłości. Wręcz przeciwnie, jest darem zawsze aktualnym, a dowodem na to jest fakt, że dziś potrafimy połączyć się w głęboki i bezpośredni sposób z ich świadectwem.

Dzisiaj te „nowe terytoria” misji są nadal z nami i nie ograniczają się tylko do miejsc geograficznych: są to światy cyfrowe, peryferie miejskie, bezsensowna kruchość młodzieży, serca zranione samotnością lub rozczarowaniem. Bycie misjonarzami dzisiaj oznacza podążanie za przykładem naszych pierwszych misjonarzy i, tak jak oni, zamieszkiwanie tych miejsc w stylu Księdza Bosko,

który oni przeżywali: zaangażowanie wychowawczo-duszpasterskie, które przemienia życie. Styl, który od samego początku charakteryzował pierwszych misjonarzy, należy dziś podtrzymywać; ich śmiałość jest bardziej niż kiedykolwiek potrzebna, ponieważ jest pilna.

Świecić razem

Drodzy przyjaciele, tytuł wystawy jest również misją powierzoną nam: „Świećcie jak gwiazdy na świecie”. Nie chodzi o to, by świecić samotnie, ale by tworzyć konstelacje światła, żywe wspólnoty, w których wiara staje się kulturą, radość staje się służbą, a Ewangelia staje się wspólnym życiem.

W dzisiejszym świecie, naznaczonym zamknięciem i strachem, podczas gdy Ksiądz Bosko wciąż uczy nas patrzeć w dal, nie bać się marzyć i odważnie podejmować ryzyko, jeśli chodzi o dobro młodzieży, jest to jednak droga, którą podążamy razem.

Jeśli jego duch zachęca nas do rozpalania nowych ognisk nadziei, do budowania mostów, do rozjaśniania charyzmatu salezjańskiego na nowych frontach edukacji, dialogu międzykulturowego i globalnej solidarności, to przeżywamy to we wspólnocie.

Dzisiaj, w tym błogosławionym miejscu, prosimy Księdza Bosko i Matkę Mazzarello, aby obdarzyli nas częścią swojego misyjnego serca: serca, które potrafi marzyć, które potrafi wyruszyć w drogę, które potrafi pozostać wierne.

Niech ta wystawa wzmocni w każdym z nas pragnienie bycia razem światłem dla innych, wychowawcami i świadkami, budowniczymi świata bardziej ludzkiego i ewangelicznego.

Najważniejszymi momentami poranka w niedzielę 9 listopada były „żywe biblioteki” (świadczenia doświadczeń misyjnych młodzieży) oraz dialog w grupach z nowymi misjonarzami SDB i FMA, którzy, podzieleni na małe grupy, odpowiadali na pytania młodzieży, zachęcając ich do podjęcia misyjnego zaangażowania w swoim życiu.

1. Co oznacza oddanie życia, aby odpowiedzieć na misyjne wezwanie Pana?
2. Jakie były motywacje, które skłoniły do przyjęcia tego powołania w powołaniu?
3. Dlaczego wyjeżdżasz z kraju uboższego ekonomicznie do bogatszego (projekt Europa)?
4. Czy zawsze pragnąłeś wyruszyć na misje, czy też to powołanie pojawiło się w pewnym momencie twojego życia konsekrowanego? (opowiedz nam)
5. Na czym kładziesz nacisk w swojej misji: wyruszasz, by spotykać się z młodzieżą i głosić jej Ewangelię, czy też by spotykać się z młodzieżą i jej ubóstwem?
6. Co skłoniło cię do podjęcia decyzji o wyjeździe na misję?

7. Jakie formy ubóstwa w dzisiejszym Zachodzie stają się nowymi obszarami misji?
8. Co oznacza „misja” w XXI wieku?
9. Co oznacza „misja” w charyzmacie salezjańskim?
10. Dzieci i młodzież zawsze potrzebują naszej pomocy: dlaczego zdecydowałeś się opuścić swój kraj (czy tam nie ma biednych dzieci?)
11. Jakie są Twoim zdaniem obecne potrzeby młodzieży? Jakie są ich ubóstwa?
12. Czy nie boisz się zmierzyć z nowym światem i nowym sposobem bycia chrześcijaninem i salezjaninem?
13. Jakie obawy i nadzieje nosisz w sobie?

O godz. 15:00 w bazylice odbędzie się Msza św. z przekazaniem misji dla młodzieży.

ŚWIATOWE SPOTKANIE DIAM

W niedzielę 9 listopada, przed nieszporami, Radca Generalny ds. Misji i zespół Sektora Misji wprowadzą uczestników w temat spotkania, a każdy z nich się przedstawi.

Po kolacji ks. Mike Pace SDB zabierze chętnych na nocny spacer po Turynie.

Poniedziałek, 10.11.2025

Dzień rozpocznie się Mszą św. i modlitwą.

Przełożony Generalny, ks. Fabio Attard SDB, otworzył spotkanie krótkim przemówieniem.

MISJE SALEZJAŃSKIE DZISIAJ: WYZWANIA, TERAŹNIEJSZOŚĆ I

Ks. Jorge Mario Crisafulli – Radca Generalny ds. Misji Salezjańskich
Dziękuję za możliwość podzielenia się z wami, delegatami

Prowincjalni ds. Animacji Misyjnej, kilka pomysłów i przemyśleń na temat wyzwań, teraźniejszości i przyszłości misji salezjańskich (naszej misji *ad gentes* lub *inter gentes*). Ta 150. rocznica jest wyraźnym zaproszeniem do spojrzenia na przeszłość z wdzięcznością, do oceny i przemyślenia naszej obecnej sytuacji oraz do spojrzenia w przyszłość z nadzieją, ożywiając z odnowioną pasją misyjny zapał serca Księdza Bosko.

Dokument końcowy CG29 stwierdza, że „charyzmat Księdza Bosko jest darem dla całego Kościoła i dla wszystkich kultur”. Charyzmat salezjański jest charyzmatem globalnym, zdolnym do dostosowania się do wszystkich czasów i wszystkich kultur dla zbawienia młodzieży. Pierwsza wyprawa misyjna zapoczątkowała światową ekspansję Zgromadzenia Salezjańskiego. Przykładem tego są projekty misyjne w Ameryce (1875), Azji (1906), Afryce (1980) i Europie (2004). Podczas CG29 mówiono nawet o uruchomieniu „Projektu Oceania”.

Ksiądz Bosko nie miał zamiaru zakładać „zakonu misyjnego”, ale dzięki tej pierwszej wyprawie on i jego synowie odkryli, że charyzmat salezjański jest z natury misyjny. W 1972 r. ks. Ricceri stwierdził, że działalność misyjna nie jest czymś marginalnym lub opcjonalnym, ale raczej „elementem istotnym i charakterystycznym, który dotyka samej istoty i życia naszego Zgromadzenia”. Dla niego misje stały się „miejscem uprzywilejowanym”, gdzie charyzma salezjańska mogła rozkwitnąć i rozprzestrzenić się. Misje otworzyły drzwi do niezwykłej ekspansji geograficznej i duszpasterskiej: parafie, szkoły, schroniska dla sierot, migranci, szpitale itp. W rzeczywistości staliśmy się jednym z najbardziej dynamicznych ruchów misyjnych w Kościele. W ciągu 150 lat 10 000 salezjanów opuściło swoje prowincje, aby udać się na misję *ad gentes*, *ad exteros*, *ad vitam*, a dziś jesteśmy obecni w 137 krajach, z 92 prowincjami, 14 000 salezjanów i 1782 wspólnotami.

Zapraszam do zapoznania się z kilkoma danymi statystycznymi dotyczącymi misjonarzy wysłanych ad gentes w ciągu ostatnich 30 lat¹.

Od ostatnich lat rektoratu ks. Egidio Viganò (1993) 850 misjonarzy wyruszyło na misje ad gentes, w średnim wieku 34 lat. Spośród nich 465 (55%) pozostało w swoich krajach misyjnych, 70 (8%) zmieniło miejsce przeznaczenia, 132 (16%) opuściło Zgromadzenie, 257 (30%) powróciło do swoich prowincji macierzystych, a 46 (5%) zmarło w krajach misyjnych.

Zwróćmy uwagę na ich pochodzenie: 220 (26%) pochodzi z regionu Azji Wschodniej i Oceanii; 156 (18%) z Azji Południowej;
132

(16%) z Afryki i Madagaskaru; 129 (15%) z Europy Środkowo-Północnej; 109 (13%) z regionu śródziemnomorskiego; 64 (8%) z Ameryk; oraz 40 (5%) z Ameryki Południowej.

Przyjrzyjmy się teraz ich kierunkom podróży według regionów: 287 (34%) udało się do Afryki, 156 (18%) do Azji Wschodniej i Oceanii, 132 (15%)

do Europy Środkowo-Północnej, 97 (11%) do regionu śródziemnomorskiego, 79 (9%) do Ameryki Łacińskiej

Amerykę, 73 (9%) do Ameryki Południowej i 26 (3%) do Azji Południowej.

Poza samymi liczbami dane te ujawniają tendencję, która głęboko podważa naszą tożsamość misyjną. Należy podkreślić, że dwa regiony azjatyckie nadal są najbardziej hojne w wysyłaniu misjonarzy. Dwa regiony afrykańskie stopniowo stają się regionami, które raczej wysyłają misjonarzy, niż ich przyjmują. Regiony Ameryki i Europy są zrównoważone, wysyłając i przyjmując mniej więcej taką samą liczbę misjonarzy. Niepokojące jest jednak to, że wielu misjonarzy powróciło do swoich prowincji pochodzenia (co najmniej 30%), opuściło Zgromadzenie (16%) lub poprosiło o zmianę miejsca misji (8%). Jest oczywiste, że musimy zrewidować

¹ Dane dotyczące wysyłek misyjnych są stale aktualizowane przez Marco Fulgaro, sekretarza Sektora ds. Misji.

i poprawić jakość procesów rozeznania, selekcji i formacji kandydatów na misjonarzy. Jednocześnie prowincje przyjmujące muszą wzmocnić swoje procesy towarzyszenia i inkulturacji nowych misjonarzy.

Jutro Przełożony Generalny, o. Fabio, wręczy krzyż misyjny 19 nowym misjonarzom pochodzącym z 12 krajów, którzy wyruszą do 11 nowych miejsc przeznaczenia. Pochodzą oni z Indii, Zambii, Polski, Demokratycznej Republiki Konga, Wietnamu, Kenii, Madagaskaru, Angoli, Boliwii, Japonii, Timoru Wschodniego i Ugandy. Ich miejsca docelowe to Rumunia-Mołdawia, Grecja, Turcja, Mongolia, Bangladesz, Tajlandia, Mozambik, RPA, Vanuatu, Brazylia i Chile. To nas napędza radością, ale skłania też do refleksji. Chociaż świętujemy ich hojność, zdajemy sobie sprawę, że liczba nowych misjonarzy z roku na rok maleje. To niepokojące i zasługuje na głębszą refleksję. Co się z nami dzieje? Czy nasza gorliwość i zapał misyjny stopniowo słabną, a może popadamy w paraliżującą beczynność?

Niektóre kwestie mają zasadnicze znaczenie dla przyszłości: rozeznanie, towarzyszenie, selekcja i bezpośrednie przygotowanie przed wyjazdem. Uważamy, że dłuższy okres przygotowań mógłby wzmocnić rozeznanie, towarzyszenie i formację nowych misjonarzy. Uważamy, że okres sześciu miesięcy, z odpowiednim zespołem przewodników formacyjnych posiadających doświadczenie misyjne, mógłby wzmocnić bezpośrednie przygotowanie do wysłania na misję. Podczas tego okresu intensywnej formacji nowi misjonarze mogliby przejść odpowiednie duchowe towarzyszenie i rozeznanie swojego powołania misyjnego, uczyć się języków, uczestniczyć w niektórych kursach z zakresu misjologii, a przede wszystkim zapoznać się z różnymi formami posługi. Myślimy o wspólnocie formacyjnej tutaj, w Turynie, która miałaby dostęp do solidnej formacji duchowej w

miejscach związanych z Księdzem Bosko i Marią Mazzarello. Będziemy mieli czas, aby przedstawić tę propozycję Radzie Generalnej w grudniu, przygotować logistykę w 2026 r., aby rozpocząć w 2027 r. Myślę, że zarówno inspektorzy prowincji wysyłających, jak i przyjmujących powinni zostać skontaktowani i uczestniczyć w rozeznaniu procesu selekcji w dialogu z Sektorem ds. Misji. Prowincje docelowe powinny przygotować wspólnoty prowincjalne i lokalne do przyjmowania, towarzyszenia i kontynuowania procesu formacji i inkulturacji nowych misjonarzy.

Podkreślę teraz kilka wyzwań, które osłabiają wymiar misyjny naszego Zgromadzenia:

1. Globalny kryzys powołań: w różnych regionach salezianie starzeją się, a liczba powołań spada, zwłaszcza w Amerykach i Europie, gdzie w ostatniej dekadzie odnotowano spadek odpowiednio o 24% i 26%. Jedynie Azja (+8%) i Afryka (+34%) wykazują oznaki wzrostu. W rezultacie wiele prowincji waha się przed wysyłaniem misjonarzy (brak personelu, zapotrzebowanie na misjonarzy). Warto zauważyć, że spora liczba prowincji prosi o misjonarzy. Bez nich są one „skazane” na zanik.
2. Błędne przekonanie, że „czas misji dobiegł końca”: zwolennicy tego podejścia twierdzą, że wszyscy jesteśmy misjonarzami. Jednak bez misjonarzy *ad gentes, ad exteros i ad vitam* nie bylibyśmy dziś obecni w 137 krajach świata. Każda inspektorat jest powołana zarówno do wysyłania, jak i przyjmowania misjonarzy. Kościół i Zgromadzenie Salezjańskie były, są i pozostaną misyjne aż do końca czasów.
3. Przekonanie, że Sektor ds. Misji nie jest już potrzebny: silna tendencja, która pojawiła się podczas CG29, podkreślała, że wystarczyłoby sekretariat ds. misji podlegający Przełożonemu Generalnemu lub Sektorowi ds. Duszpasterstwa Młodzieży.

Stwierdzenie, że „czas misji się skończył”, oznaczałoby dla nas *charyzmatyczne samobójstwo*. Wymiar misyjny jest „elementem zasadniczym i charakterystycznym, który dotyka samej istoty i życia naszego Zgromadzenia”. Kardynał Ángel Fernández Artime stwierdził, że „wymiar misyjny jest częścią naszej tożsamości” oraz że misje „pobudzają Zgromadzenie do działania, uwalniając je od paraliżującej inercji i ożywiając wspaniałe marzenia, które stają się rzeczywistością”.

Święty Jan Paweł II stwierdził bardzo jasno w *Redemptoris Missio*, że „stwierdzenie, iż cały Kościół jest misyjny, nie wyklucza istnienia specyficznej misji *ad gentes*, tak jak stwierdzenie, że wszyscy katolicy powinni być misjonarzami, nie wyklucza, a wręcz wymaga istnienia «misjonarzy *ad gentes* i na całe życie». W rzeczywistości działalność misyjna musi obejmować wszystkie sytuacje. „Misje” nie powinny być postrzegane jako oddzielone od jedynej misji Kościoła. Musimy przejść od wizji czysto geograficznej, choć wciąż aktualnej, do wizji globalnej, która obejmuje granice kulturowe, społeczne i egzystencjalne.

Jedną z uchwał CG29 była zmiana artykułu 30 naszych Konstytucji w następujący sposób:

„Ludy jeszcze nieewangelizowane zawsze były adresatami troski i apostołskiego zapału Księdza Bosko. Nadal pobudzają one i podtrzymują naszą gorliwość: w pracy misyjnej dostrzegamy istotny element naszego Zgromadzenia. Poprzez działalność misyjną wykonujemy dzieło cierpliwej ewangelizacji, zakładania Kościoła w danej społeczności oraz ożywiania wiary, nawet w krajach o długiej tradycji chrześcijańskiej. Na wzór Syna Bożego, który stał się we wszystkim podobny do swoich braci, salezjański misjonarz przyjmuje wartości tych ludów i dzieli ich troski oraz nadzieje” (R 18-24).

CG29 przyjmuje zatem ewoluującą koncepcję misji, nieograniczoną do terytoriów geograficznych. W rzeczywistości regiony, które niegdyś były miejscami misyjnymi, obecnie wysyłają misjonarzy na cały świat (Afryka, Azja). Z tego powodu artykuł 30 Konstytucji obejmuje jako „ziemie misyjne” również te kraje o „długiej tradycji chrześcijańskiej”, które obecnie potrzebują nowej ewangelizacji.

Możemy zatem wyróżnić trzy konteksty, w których Zgromadzenie prowadzi swoją działalność misyjną:

1. Ludzie pierwotni, którzy wciąż czekają na pierwsze głoszenie. Istnieją grupy ludzkie i konteksty społeczno-kulturowe, które jeszcze nie znają Jezusa ani Ewangelii. Warto wspomnieć o wikariatach apostołskich powierzonych salezjanom: Baku (Azerbejdżan), Chaco Paraguayo (Paragwaj), Gambella (Etiopia), Méndez (Ekwador), Mixes (Meksyk), Petén (Gwatemala), Pucallpa (Peru) i Puerto Ayacucho (Wenezuela). Miejscowości te mają zazwyczaj niewielką liczbę księży, zakonników i współpracowników świeckich. Ich wspólnoty chrześcijańskie są bardzo młode i rozwijające się, a ich możliwości ewangelizacyjne są ograniczone. Te ludy i te młode Kościoły są adresatami naszych misji *ad gentes*.
2. Nasze wspólnoty wychowawcze i duszpasterskie, w których charyzmat salezjański jest głęboko zakorzeniony. Stanowią one większość naszych wspólnot na świecie. Muszą one teraz stać się wspólnotami misyjnymi, które „wychodzą”, aby nieść radość Ewangelii na nowe tereny. Wszyscy salezjanie, współpracownicy świeccy i młodzież z Rodziny Salezjańskiej są wezwani do podjęcia tego misyjnego zobowiązania, zwłaszcza w kierunku egzystencjalnych peryferii, gdzie młodzież cierpi, formując „uczciwych obywateli i dobrych chrześcijan”. W rzeczywistości CG29 dodało konkretną normę (R15), która podkreśla, że nasza działalność misyjna i duszpasterska wśród młodzieży musi nadawać priorytet służbie społecznościom młodych i wrażliwych. CG29 identyfikuje konkretne oblicza młodzieży

, którzy stanowią nowe granice misyjne: migranci i dzieci wysiedlone; dzieci ulicy narażone na przemoc i wyzysk; osoby doświadczające dyskryminacji lub izolacji; osoby pozbawione edukacji, kształcenia zawodowego lub godnej pracy; osoby manipulowane politycznie lub ideologicznie; ofiary kryzysów ekologicznych lub społecznych; młodzież porzuconą duchowo, z trudnościami psychicznymi, bez nadziei lub wspólnoty; oraz młodzież hiperpołączoną, która czuje się samotna pomimo życia w sieciach cyfrowych. *Ta młodzież jest naszym nowym terytorium misyjnym!*

Papież Leon XIV wezwał nas również do bycia Kościołem misyjnym, nie zapominając o Kontynencie Cyfrowym. Modlitwa cyfrowa i Sztuczna Inteligencja są również nowymi polami misyjnymi. Era cyfrowa nie jest przyszłością, jest naszą teraźniejszością. Młodzi ludzie uczą się, cierpią i mają nadzieję poprzez ekrany i sieci. 29 lipca tego roku papież Leon XIV zwrócił się do katolickich misjonarzy cyfrowych, podkreślając potrzebę chrześcijańskiego świadectwa w przestrzeni cyfrowej i wzywając do tworzenia wirtualnych oratoriów, miejsc dialogu, formacji i spotkania z Chrystusem. Zachęcił ewangelizatorów do promowania pokoju i nadziei w sieci. Nasza misja musi tworzyć przyjazne i uzdrawiające przestrzenie cyfrowe, które będą towarzyszyć młodym ludziom. W czerwcu papież Leon uczestniczył również w konferencji w Watykanie poświęconej etyce i sztucznej inteligencji, podkreślając, że jej rozwój musi chronić godność ludzką, dzieci i młodzież. Ostrzegł, że „dostęp do danych to nie to samo, co inteligencja” i że technologia musi służyć wspólnocie, a nie kontroli. Może ona wspomagać edukację i komunikację, ale nigdy nie zastąpi jakości ludzkiej obecności i prawdziwego towarzyszenia, których wymaga prawdziwa misja.

3. Wreszcie, jeśli chodzi o nasze konteksty misyjne, nie zapominajmy, o tym, że istnieją kraje, które potrzebują nowej

ewangelizacji, w szczególności „tych o długiej tradycji chrześcijańskiej, a także młodszych Kościołów, gdzie całe grupy ochrzczonych utraciły żywe poczucie wiary lub nie uznają się już za członków Kościoła”.

Pozwólcie mi powiedzieć kilka słów o „Projekcie Europa”, zainicjowanym przez ks. Pascuala Cháveza w 2004 roku. Dokument *Ecclesia in Europa* stwierdza: „Europa zalicza się obecnie do tych tradycyjnie chrześcijańskich miejsc, w których oprócz nowej ewangelizacji w niektórych przypadkach konieczna jest pierwsza ewangelizacja. Potrzebne jest odnowione głoszenie Ewangelii również dla tych, którzy są już ochrzczeni, dla tych, którzy oddalili się od wiary lub porzucili Chrystusa. Istnieją również rozległe obszary społeczne i kulturowe, które wymagają prawdziwej *missio ad gentes*”.

Nie sądzę, by reewangelizacja Europy mogła się dokonać po prostu poprzez sprowadzanie misjonarzy z Azji czy Afryki. Ci nowi misjonarze i wspólnoty, które ich przyjmują, muszą być odpowiednio przygotowani. Musimy szukać nowych dróg w dialogu z świeckimi i młodzieżą. Podczas ostatniego Kapituły Generalnej pewien inspektor z Europy przedstawił mi żywy obraz: Europa jest jak las spalony przez lata sekularyzacji, ale pod popiołem pozostają wciąż żywe, płonące węgle. Musimy zacząć właśnie od tego. Kim są te węgle? Przede wszystkim salezjanie: wspólnoty, które z radością przeżywają swój charyzmat i są w pełni zaangażowane w misję. Salezjanie muszą na nowo przemyśleć i zaplanować swoją obecność w sposób proroczy. W Europie wciąż są rodziny i młodzież zaangażowana w Ewangelię i Kościół, tysiące współpracowników świeckich, członków Rodziny Salezjańskiej, współpracowników, byłych uczniów i wolontariuszy zaangażowanych w misję. Wszyscy razem jesteśmy powołani, by być bohaterami tej nowej ewangelizacji. Ewangelizujemy, wychowując, i wychowujemy, ewangelizując. Ewangelizujemy poprzez nasze dzieła społeczne i poprzez nasze dzieła

naprawdę ewangelizujemy. Nowa ewangelizacja Europy będzie realizowana głównie przez młodzież i świeckich, przez stowarzyszenia i organizacje młodzieżowe oraz świeckie, animowane przez odważnych salezjanów, zdolnych do inspirowania i towarzyszenia ludziom, a nie tylko do bycia bohaterami. Drugi punkt CG29 wyraża to jasno: salezjanie wraz z świeckimi, Rodzina Salezjańska, z młodzieżą i dla młodzieży, są powołani do przewodzenia tej odnowie życia chrześcijańskiego w Europie.

Afryka zasługuje na szczególną uwagę. „Projekt Afryka” był jednym z najbardziej owocnych w historii Zgromadzenia. W ciągu pięćdziesięciu lat jesteśmy teraz obecni w prawie wszystkich krajach tego kontynentu. Obecnie wielkim wyzwaniem jest jakość formacji nowych pokoleń. W ciągu ostatnich dziesięciu lat liczba salezjanów w Afryce wzrosła o 34%, przekraczając obecnie 3 000. Większość kandydatów na misjonarzy ad gentes pochodzi dziś z Afryki. Dlatego zamiast o „Projekcie Afryka” powinniśmy mówić o „Projekcie Formacji dla Afryki”. Należy skupić się raczej na *jakości* niż na *ilości*, na *tożsamości charyzmatycznej* niż na *ogólnej działalności*. Afryka musi kształcić dobrych formatorów, wzmacniać domy i grupy formacyjne, pogłębiać studia, tożsamość salezjańską i zaangażowanie w misję salezjańską. To jest główny punkt CG29 i nowej *Ratio*: formacja w misji!

Misja w Afryce musi również skupiać się na głębszej i bardziej systematycznej ewangelizacji oraz katechezie, zgodnie z wezwaniem Pawła VI zawartym w *adhortacji „Evangelii Nuntiandi”*: „Konieczne jest ewangelizowanie – nie w sposób pozorny i powierzchowny, ale w sposób żywy, dogłębny i sięgający korzeni – kultury i kultur ludzkich... zawsze wychodząc od osoby i zawsze powracając do relacji między ludźmi oraz z Bogiem”.

Dialog międzyreligijny pozostaje w Afryce sprawą zasadniczą, zwłaszcza z islamem, w krajach o większości muzułmańskiej, gdzie jesteśmy

i doceniani za naszą pracę w zakresie edukacji i kształcenia zawodowego, nawet gdy jawne nauczanie religii nie jest dozwolone. Strategia w tych miejscach pozostaje taka, by „głoszenia bez głoszenia”, ewangelizując uprzejmością i uśmiechem. W tych dziełach, gdzie większość naszych beneficjentów to muzułmanie, naszym priorytetowym zobowiązaniem musi być wychowywanie młodzieży w duchu tolerancji, poszanowania sumienia innych, wzajemnej akceptacji, dialogu, zrozumienia i przebaczenia. W środowiskach muzułmańskich „ewangelizujemy”, ucząc współzycia, harmonii i pokoju.

W Ameryce misje salezjańskie muszą skupiać się na międzykulturowości, ewangelizacji wcielonej, opiece nad młodzieżą w trudnej sytuacji (zwłaszcza migrantami), na pobożności ludowej, na promowaniu sprawiedliwości, na bliskości z rdzennymi społecznościami domagającymi się godności i poszanowania ich praw, na trosce o nasz wspólny dom, na słuchaniu młodzieży innych wyznań lub niewierzących oraz na umacnianiu wspólnot, a nie na budowaniu struktur. Przede wszystkim potrzebujemy duszpasterstwa młodzieży bogatego w duchowość, kreatywność i innowacyjność duszpasterską, ze szczególnym uwzględnieniem powołań. Musimy przezwyciężyć strach przed otwartym głoszeniem Chrystusa.

Wreszcie Azja, kontynent o wielkiej różnorodności kulturowej i religijnej, gdzie chrześcijanie i salezjanie stanowią niewielką mniejszość. Misja trwa poprzez świadectwo wychowawcze, kształcenie zawodowe, służbę najbardziej bezbronnych oraz dialog międzyreligijny. Braterskie świadectwo naszych wspólnot będzie miało zasadnicze znaczenie dla przekazywania Ewangelii. Musimy nadal kształcić świeckich, wychowawców i katechetów przepełnionych duchem salezjańskim, tworząc nowe wspólnoty wychowawcze i duszpasterskie zorientowane na misję. Promowanie konkretnych powołań będzie miało zasadnicze znaczenie dla przyszłości salezjańskiej Azji i Zgromadzenia. Sektor Misji musi nadal przygotowywać

misjonarzy bez

granic, specjalnie przygotowanych do „świata chińskiego” – jego języka, kultury, historii, duchowości i wrażliwości społecznej – na dzień, w którym otworzą się nowe drzwi.

Papież Franciszek powiedział kiedyś: „Wolę Kościół poobijany, zraniony i brudny, bo wyszedł na ulice, niż Kościół chory z powodu zamknięcia się i wygody trzymania się własnych zabezpieczeń”. Papież Leon XIV marzy o Kościele ubogim dla ubogich, Kościele misyjnym, nieustannie w misji. My również wolimy Zgromadzenie i Rodzinę Salezjańską zranioną i zakurzoną, ale żywą i zdrową, ze stopami na ziemi i sercem w niebie, ponieważ jesteśmy misjonarzami.

150 lat po tej pierwszej wyprawie misyjnej misja trwa nadal. Misyjne marzenie Księdza Bosko wciąż się rozwija dzięki twórczej wierności jego synów i córek. Wszyscy jesteśmy powołani do bycia misjonarzami. Młódzież jest naszą ziemią misyjną, naszą ziemią obiecaną. Pasja do Jezusa i do zbawienia młodzieży skłoniła Księdza Bosko do wysłania swoich pierwszych misjonarzy do Patagonii. Co skłania nas dzisiaj do działania z miłości do Jezusa i do młodzieży? Każdy z nas powinien zadać sobie pytanie: Gdzie jest dzisiaj moja/nasza Patagonia?

Wróćmy do punktu wyjścia: marzenie Księdza Bosko nie zniknęło. Ksiądz Bosko nie zamknął oczu. Patrzy na nas i wzywa nas do kontynuowania dzieła. Tak, jego marzenie wciąż żyje, ponieważ to my jesteśmy tym marzeniem i to my jesteśmy misją.

Następnie spotkanie było kontynuowane prezentacją dobrych praktyk z każdego kontyentu.

AZJA

1. NAJNOWSZE DOBRE PRAKTYKI ANIMACJI MISYJNEJ W REGIONIE AZJI POŁUDNIOWEJ

Niniejszy raport konsoliduje wysiłki w zakresie animacji misyjnej we wszystkich naszych prowincjach, podkreślając rolę współpracy między Regionalnym Koordynatorem ds. Animacji Misyjnej (CORAM), Prowincjalnym Delegatem ds. Animacji Misyjnej (DIAM) oraz Lokalnymi Delegatami ds. Animacji Misyjnej (LDMA). Łącząc ich obowiązki, promujemy żywego ducha misyjnego, zapewniając skuteczność i oddziaływanie na poziomie regionalnym, prowincjalnym i lokalnym.

Rola LDMA: Lokalny Delegat ds. Animacji Misyjnej (LDMA) jest mianowany w każdej wspólnotie w celu nadzorowania działań w zakresie animacji misyjnej oraz promowania żywego ducha misyjnego w ramach lokalnej wspólnoty. Aby zapewnić skuteczną animację, LDMA pełni rolę animatora, wykazuje się kreatywnością i entuzjazmem oraz aktywnie poszukuje innowacyjnych metod, aby osiągnąć cel, jakim jest pielęgnowanie ducha misyjnego w społeczności.

Wspólne obowiązki DIAM i LDMA

DIAM i LDMA współpracują ze sobą, aby ożywić ducha misyjnego we wszystkich prowincjach i lokalnych wspólnotach (np. parafiach, szkołach, schroniskach i ośrodkach młodzieżowych). DIAM, wspierany przez inspektora i jego radę, koordynuje działania na poziomie inspektoratu, podczas gdy LDMA, mianowani w każdej wspólnotie, kierują animacją na poziomie podstawowym.

Wspólnie:

- prowadzą sesje animacyjne dla współbraci, nowicjuszy, prenowicjuszy, aspirantów i grup młodzieżowych, aby pielęgnować etos misyjny zarówno na poziomie prowincji, jak i lokalnym.

- Organizują kluczowe wydarzenia, w tym Coroczny Dzień Misyjny, comiesięczny Dzień Misyjny Salezjanów (11), seminaria, quizy, wystawy, konkursy, nabożeństwa i wyjazdy studyjne na tereny misyjne.
- Kierują i wspierają Prowincjalną Komisję Animacji Misyjnej, złożoną z współbraci i członków świeckich, w celu wspólnego planowania i realizacji działań.
- Rozpowszechniają materiały misyjne (np. Cagliari11, modlitwy, biografie misjonarzy) za pośrednictwem mediów drukowanych i wizualnych, zapewniając ich widoczność na tablicach ogłoszeń, zwłaszcza w domach formacyjnych.
- Formują i wspierają grupy misyjne poprzez regularne spotkania, sesje modlitewne i „tygodnie misyjne” podczas wakacji, aby promować wolontariat i spotkania między grupami.
- Zapewniają szkolenia i monitorowanie w celu poprawy skuteczności lokalnej animacji.
- Zapraszają misjonarzy do dzielenia się swoimi doświadczeniami, łącząc wspólnoty z globalną pracą misyjną.

Główne inicjatywy

1. Grupa na WhatsAppie: Delegat Prowincjalny ds. Animacji Misyjnej (DIAM) łączy wszystkich LDMA poprzez specjalną grupę na WhatsAppie, aby ułatwić komunikację i koordynację.
2. Modlitwa jubileuszowa: modlitwa jubileuszowa jest rozpowszechniana i odmawiana w społecznościach, aby promować jedność duchową i żarliwość misyjną.
3. Formacja duchowa: regularnie organizowane są kursy katechizmu, sesje studiowania Biblii, nowenny i modlitwy różańcowe, aby wspierać rozwój duchowy wiernych.
4. Zaangażowanie młodzieży i dzieci: dzieci i młodzież są zachęcane do udziału w grupach misyjnych i modlitwy za

tereny misyjne, co wzmacnia ich zaangażowanie w działania misyjne.

5. Comiesięczne uroczystości w domach formacyjnych: wszystkie domy formacyjne obchodzą 11. dzień każdego miesiąca adoracją eucharystyczną i Mszą św. poświęconą apostołowi misyjnemu.
6. Pomoc rodzinna i duszpasterska: zapewniane są porady rodzinne oraz pomoc chorym i cierpiącym w celu wzmocnienia więzi wspólnotowych i wsparcia osób w potrzebie.
7. Obchody 150. rocznicy wyprawy misyjnej: w listopadzie planowane są obchody 150. rocznicy wyprawy misyjnej.
8. Dzień misyjny: Dzień misyjny obchodzony jest mniej więcej raz w miesiącu we wszystkich domach, aby promować świadomość i zaangażowanie misyjne.
9. Wolontariusze misyjni salezjańscy: kilka domów z powodzeniem uruchomiło programy przygotowujące wolontariuszy misyjnych salezjańskich.
10. Wizyta prenowicjuszy: prenowicjusze uczestniczą w wizytach w ramach przygotowań do 150. rocznicy wyprawy misyjnej.
11. Broszura: trwają prace nad broszurami z okazji obchodów 150-lecia salezjańskiej gorliwości misyjnej, aby upamiętnić ten ważny kamień milowy.
12. Rekolekcje: organizowane są rekolekcje skupiające się na promowaniu gorliwości misyjnej, aby zainspirować i zmotywować uczestników.
13. Program animacji: realizowane są programy animacyjne dla katechetów, podkreślające historię prowincji. Ponadto organizowane są programy odnowy dla katechetów z wiosek, mające na celu poprawę ich kompetencji i zaangażowania.
14. Ad Gentes: ułatwane są możliwości interakcji z misjonarzami pełniącymi służbę poza prowincją, aby wzmocnić więzi i dzielić się doświadczeniami.

Wpływ zintegrowanej struktury

Zintegrowane podejście DIAM-LDMA gwarantuje, że wiadomości i działania misyjne przenikają każdą wspólnotę, promując stałą świadomość i gorliwość. Ciągłe szkolenia i częsta komunikacja wzmacniają skuteczność wysiłków na poziomie lokalnym i inspekcyjnym, tworząc spójną strukturę animacji misyjnej.

Ugruntowana obecność LDMA w prowincjach

Prowincja	Obecne LDMA
Bombaj INB	36
Kalkuta INC	30
Dimapur IND	<i>w toku</i>
Guwahati IND	42
Hyderabad INH	25
Bangalore INK	31
Madras INM	50
Delhi INN	10
Panjim INP	17
Shillong INS	38
Tiruchy INT	33
Sri Lanka LKC	16

Wnioski

Wspólne wysiłki CORAM, DIAM i LDMA tworzą dynamiczne i trwałe ramy dla animacji misyjnej. CO-RAM zapewnia synergię regionalną, podczas gdy DIAM i LDMA wspólnie promują koordynację na poziomie prowincji oraz entuzjizm na poziomie lokalnym. To zintegrowane podejście sprzyja silnemu duchowi misyjnemu, zapewniając skuteczne zaangażowanie na wszystkich poziomach.

2. ANIMACJA MISYJNA W KONTEKŚCIE WIELOKULTUROWYM I WIERZĘGOWYM – KAMBODŻA

Dzień dobry, drodzy przyjaciele, nazywam się ks. Arun Michael Charles z Kambodży.

Zanim zacznę moją prezentację, chciałbym przedstawić ogólny zarys naszego regionu, czyli regionu Azji Wschodniej i Oceanii. Nasz region obejmuje 18 krajów z ośmioma prowincjami, czterema wizytatoriami i pięcioma delegacjami, jest to region wielokulturowy i wielowyznaniowy.

Przechodząc do tematu „Animacja misyjna w kontekście wielokulturowym i wielowyznaniowym”, chciałbym opisać wam sytuację w Kambodży.

W latach 70. mieliśmy Czerwonych Khmerów. Podczas tego reżimu większość osób starszych, wykwalifikowanych pracowników, lekarzy, inżynierów, artystów, naukowców itp. została wymordowana, ponieważ uznano ich za zagrożenie dla reżimu Czerwonych Khmerów. Spowodowało to zniszczenie kultury i tożsamości etnicznej całego kraju, pozbawiając go dorosłych, którzy mogliby przewodzić kolejnym pokoleniom. Buddyzm jest integralną częścią stylu życia: dla Khmerów lub Kambodżan buddyzm i związane z nim praktyki kulturowe są niezbędne. Stanowią one część ich kultury i społeczeństwa.

Uczniowie naszych szkół to głównie buddyści lub muzułmanie. Chrześcijanie stanowią mniejszość – wystarczy pomyśleć, że każdego roku w naszej szkole mamy co najwyżej jedną osobę wyznania katolickiego.

Na Kambodżę wpływa wiele kultur. Mamy kulturę koreańską, amerykańską, chińską, tajską, wietnamską i oczywiście kultury i tradycje rdzenne.

Wykorzystujemy poranne i wieczorne modlitwy jako narzędzie do kształtowania naszych młodych ludzi. Odmawiamy wspólne modlitwy z mnichami buddyjskimi i włączamy modlitwy z tradycji rdzennych oraz

ich religii, ... islamu, buddyzmu i chrześcijaństwa podczas różnych świąt.

Film pokazuje naszych uczniów różnych wyznań modlących się po tym, jak jedna z ich koleżanek, Rothana, zginęła w tym roku w wypadku drogowym.

Tutaj widać rytuał rdzennej ludności Jarai, przemowę i modlitwę jednego z naszych lokalnych przywódców muzułmańskich po mszy w święto Matki Bożej.

Z tej okazji zaprosiliśmy kilku mnichów buddyjskich z pobliskiego klasztoru, aby modlili się i pobłogosławili uczniów.

Co roku organizujemy seminarium poświęcone duchowości salezjańskiej dla naszych uczniów drugiego roku szkół technicznych.

Muzyka i taniec są częścią kultury khmerskiej, dlatego wykorzystujemy je, aby rozbudzić ducha misyjnego św. Jana Bosko.

AFRYKA

Animacja misyjna w obliczu wielkiego wyzwania, jakim są uchodźcy i osoby wewnętrznie przesiedlone, ... z nadzieją na wsparcie grupy misyjnej

- Odważne stawianie czoła rzeczywistości, ufając Ewangelii, która jest dobrą nowiną dla całego życia i dla każdego życia;
  - Siać ziarna nadziei w sercach, aby zapanował pokój i aby było więcej solidarności i braterstwa.
1. Witajcie, drodzy bracia i siostry! Nazywam się Don Fouda z Kamerunu, wizytator ATE.
Na początek pokrótce przedstawię wam nasz dawny wielki region: Afryka i Madagaskar, obecnie podzielony na dwa regiony: Południowo-Wschodni i Środkowo-Zachodni.
  2. Nasz Region Afryka i Madagaskar obejmuje 54 kraje, z których w 38 obecni są salezjanie. Istnieje 15 okręgów – 6 inspektoratów i 9 wizytatoriów.
  3. Postanowiliśmy podzielić się z wami tematem obecności salezjańskiej wśród uchodźców i osób przesiedlonych (w szczególności w Kenii AFE, Etiopii AET i Ugandzie AGL). Nie ograniczając się do tego, aby nadzieja mogła wzrastać, opowiemy wam również o towarzyszeniu grupie misyjnej w AFC i ACC (DRK).

4. DZIAŁANIA SALEZJAŃSKIE W OBOZACH DLA UCHODźCÓW I WŚRÓD OSÓB PRZEMIESZCZONYCH W

4.a – Ogólna sytuacja na świecie

STATYSTYKI DOTYCZĄCE OSÓB WEWNĘTRZNIE PRZEMIESZCZONYCH 2023 (RAPORT 2024, IDMC)

2023: 34,8 mln – 2025: 83,3 mln

IDMC (Internal Displacement Monitoring Centre) to światowa organizacja zajmująca się danymi i analizami dotyczącymi osób wewnątrznie przesiedlonych (IDP), czyli osób zmuszonych do opuszczenia swoich domów, ale pozostających w granicach własnego kraju. Według ich globalnego raportu z 2025 r., pod koniec 2024 r. na całym świecie było 83,4 mln osób przesiedlonych wewnątrznie, głównie z powodu konfliktów (73 mln) i katastrof (10,4 mln), co stanowi rekordowy poziom.

4.b - Sytuacja w Afryce i na Madagaskarze

Różne miejsca, w których można spotkać uchodźców i osoby wewnątrznie przesiedlone – Lista nie jest wyczerpująca (konieczne są dalsze badania)

1.	Angola		Niewielka liczba uchodźców miejskich w Luandzie
2.	Etiopia	Gambella	7 obozów dla uchodźców z Południowego Sudanu z powodu wojny i klęsk żywiołowych
3.	Etiopia	Shire	7 obozów dla uchodźców z pochodzących z Sudanu Południowego z powodu wojny i klęsk żywiołowych
4.	Wybrzeże Kości Słoniowej	Duékoué	Wewnętrzni przesiedleńcy
5.	Kenia	Kakuma	Uchodźcy
6.	Benin	Porto Novo	Wewnętrzni przesiedleńcy
7.	Mali	Bamako	Wewnętrzni przesiedleńcy
8.	Nigeria	Kontagora – Koko	Wewnętrzni

		przesiedleńcy
9.	Republika Środkowoafrykańska	Bangui Wewnętrzni przesiedleńcy po kryzysu i powodzi w 2013 r.

10. Kamerun	Wschodnia	Uchodźcy
11. Kamerun	Północ	Wewnętrzni przesiedleńcy z powodu Boko Haram
12. Kamerun	Noso	Wewnętrzni przesiedleńcy po 2016 r.
13. Czad	Wschodni	Uchodźcy z Sudanu
14. Rwanda	Butare – Rango	Uchodźcy z Burundi
15. Republika Południowej Afryki	Kapsztad	Nielegalni imigranci i migranci wewnętrzni
16. Republika Południowej Afryki	Johannesburg	Nielegalni imigranci i migranci wewnętrzni
17. Sudan Południowy	Gumbo/Dżuba	Wewnętrzni przesiedleńcy
18. Sudan Południowy	Maridi	Wewnętrzni przesiedleńcy
19. Sudan Południowy	Tonji	Wewnętrzni przesiedleńcy
20. Sudan Południowy	Wau	Osoby przesiedlone wewnętrznie
21. Sudan	El Obeid	Uchodźcy
22. Sudan	Chartum – Parafia	Uchodźcy
23. Sudan	Chartum – Ośrodek dla uchodźców	Uchodźcy
24. Uganda	Palabek	Uchodźcy
25. Demokratyczna Republika Konga	Goma – Ngangi	Uchodźcy i osoby wewnętrznie przesiedlone związana z sytuacją w Kongo

4.c - Obozy, w których obecni są salezjanie (*do zgłębienia*)

Sudan: Gumbo; Dżuba

DRK: Goma;

Etiopia: Adwa (Tigray)

Uganda: Palabek

Kenia: Kakuma

4.d- Trzy główne placówki salezjańskie Kakuma, Kenia: 300 000 uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych

Adwa, *Tigray – Etiopia*: 115 000 uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych Obecnie Etiopia gości ponad 930 000 uchodźców, pochodzących głównie z Sudanu Południowego, Somalii i Erytrei. Liczbę osób wewnątrznie przesiedlonych w Etiopii szacowano w sierpniu 2023 r. na ponad 4 miliony, głównie z powodu konfliktów.

Palabek, *Uganda*: 80 000 uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych

Od 18 500 na początku 2018 r. do około 57 000 pod koniec 2021 r., a następnie do 70–75 000 w 2023 r.

5. Działania

Salezjanie Księdza Bosko aktywnie angażują się w udzielanie pomocy humanitarnej i realizację projektów rozwojowych na rzecz uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych (IDP). Nasze inicjatywy mają na celu zaspokojenie zarówno pilnych potrzeb, jak i długoterminowe wzmocnienie pozycji tych wrażliwych społeczności.

1. Pomoc doraźna i zaspokajanie podstawowych potrzeb:
2. Edukacja i szkolenia zawodowe:
3. Wsparcie psychospołeczne i doradztwo:
4. Zdrowie i higiena:
5. Wzmocnienie pozycji i integracja społeczności.

6. CG29: Statystyki i wyzwania

GALE – STRUKTURE con ATTENZIONE a MIGRANTI e RIFUGIATI

REGIONI	MIGRANTI e RIFUGIATI Centri	SDB impegnati a tempo pieno	SDB impegnati a tempo parziale	Membrì impegnati della famiglia salesiana	Altri religiosi/impegnati non salesiani	Laici impegnati non membri della famiglia salesiana	Volontari (maschi + femmine)	Animatori giovanili impegnati	Destinatari (maschi + femmine)
RASE	2	2	1	13					355
RASS	27	58	32	33	15	118	162	39	78254
RAFm	2	10	2	12	23	130	5	40	31025
RECn	16	7	10	3	0	93	33	118	798
RMED	88	24	84	178	5	457	321	334	7411
RAMI	36	12	14	62	6	664	152	37	1607
RAMS	2								
TOT	173	113	143	301	49	1462	673	568	119450

7. Działalność ewangelizacyjna: „Da mihi animas”

- Więcej niż pomoc i działalność społeczna... być obecnością, która wspiera i daje świadectwo
- Afrykanie, misjonarze dla Afrykanów (Paweł VI, Kampala-Uganda 1969)... Młodzi dla młodych!

8. Świadectwo ks. Trinh Kinh Luan, SDB (AET, Etiopia-Erytrea)

Drogi ks. Privat, serdecznie pozdrawiam. Mam nadzieję, że ta wiadomość zastanie Cię w dobrym zdrowiu i spokoju.

W odpowiedzi na Twoją uprzejmą prośbę z przyjemnością dzielę się krótką historią mojej obecności w Adwie oraz kilkoma informacjami na temat obecnej sytuacji humanitarnej.

Zostałem przydzielony do Don Bosco Adwa 16 września 2019 r.

Wkrótce po moim przybyciu świat dotknęła pandemia COVID-19, która znacząco wpłynęła na naszą działalność duszpasterską, edukacyjną i społeczną. Dostosowaliśmy naszą misję, aby sprostać nowym wyzwaniom, koncentrując się na wsparciu uczniów i rodzin poprzez drobne działania pomocowe, programy uświadamiające i towarzyszenie duchowe. Jednak wkrótce potem wybuchła wojna w Tigray, powodując ogromne cierpienia, wysiedlenia i zniszczenia.

Podczas konfliktu Adwa stała się jednym z najbardziej dotkniętych obszarów. Kompleks i wspólnota Don Bosco otworzyły swoje podwoje, aby służyć lokalnej ludności oraz tysiącom przesiedleńców poszukujących bezpieczeństwa i wsparcia.

W pewnym momencie nasz kompleks zapewnił schronienie i pomoc tysiącom wewnętrznych przesiedleńców (IDP), dostarczając codzienny chleb, wodę i miejsce schronienia, zwłaszcza dla dzieci i matek. Warsztaty naszej szkoły technicznej zostały przekształcone w piekarnie, a sale lekcyjne w tymczasowe schronienia. Pomimo braku łączności i pomocy z zewnątrz, nasza wspólnota starała się pozostać znakiem Bożej miłości i nadziei pośród wielkiej ciemności.

Obecnie sytuacja pozostaje bardzo niestabilna. Około 115 000 uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych mieszka w sześciu obozach w Adwie i jej okolicach. Wielu z nich nadal jest uzależnionych od pomocy humanitarnej w zakresie żywności, edukacji i wsparcia psychospołecznego. Don Bosco Adwa, wraz z różnymi partnerami, nadal oferuje pomoc poprzez edukację, szkolenia zawodowe, wsparcie psychospołeczne oraz programy wzmacniające pozycję młodzieży.

W obliczu wszystkich tych doświadczeń, od pandemii po konflikt, widzieliśmy, jak ręka Boga nas wspiera, a odporność ludzi inspirowała nas do kontynuowania naszej misji z wiarą i nadzieją.

Jeszcze raz dziękuję, Ojczy, za Pańską życzliwość i troskę o naszą społeczność oraz mieszkańców Tigray w Etiopii.

PERSPEKTYWY:

Salezjanie są synami imigranta, Księdza Bosko, który pochodził ze wsi Castelnuovo d'Asti i przeniósł się do Turynu. Ich pierwszymi adresatami byli młodzi imigranci, a pierwsi misjonarze w Argentynie musieli opiekować się włoskimi imigrantami. Ale przede wszystkim dzisiaj salezjanie pracują z imigrantami i dla nich, zwłaszcza z dziećmi i młodzieżą, na wszystkich kontynentach.

- Zajmowanie się migracjami w ujęciu ogólnym: poprzez słuchanie, obserwację, dzielenie się informacjami (centrum danych), solidarność misyjną oraz zapobieganie przyczynom, które je wywołują;
- Promowanie synodalności w regionach: wspólnota, koordynacja, komunikacja (CCC);
- Promowanie powołań świeckich i Rodziny Salezjańskiej do tej konkretnej służby;
- Migracje, uchodźcy i misyjna komunikacja społeczna: w kierunku koordynacji międzyregionalnej?

W obozach dla uchodźców i wśród osób przesiedlonych salezjanie angażują się w realizację misji współczucia i służby, starając się dać nadzieję i perspektywę lepszej przyszłości wszystkim dotkniętym przymusową migracją...

z nadzieją na wsparcie grupy misyjnej

Siać ziarna nadziei w sercach, aby zapanował pokój i aby było więcej solidarności, więcej braterstwa.

- Przyczyniać się do pielęgnowania ducha misyjnego wśród młodzieży i młodych salezjanów w domach formacyjnych.
- Rozpowszechnianie kultury misyjnej poprzez działania oparte na wzajemnej pomocy, dzieleniu się i wstępnej ewangelizacji.
- Promowanie powołań do wolontariatu lub powołań misyjnych salezjańskich.

EUROPA

PROJEKT EUROPA:

Prowincja Salezjańska w Lublanie / Słowenia

Dzięki Projektowi Europa, Prowincja Salezjańska w Lublanie-Słowenii (SLO) przyjęła sześciu współbraci misjonarzy w latach 2021–2024. Wszyscy zostali do nas wysłani po zakończeniu postnowicjatu: jeden z Ugandy, dwóch z Konga, dwóch z Wietnamu i jeden z Indii. Warto zauważyć, że wszyscy pochodzą z krajów, w których w poprzednich latach pracowali jako misjonarze niektórzy słoweńscy salezjanie.

W ciągu tych trzech lat jeden z nich nie odnowił ślubów i opuścił zgromadzenie; pięciu pozostałych kontynuuje swoją drogę powołaniową jako kandydaci do kapłaństwa. Po przybyciu poświęcili cały rok na naukę języka słoweńskiego; kontynuowali formację przez kolejne dwa lata, pracując wśród młodzieży w oratoriach/ośrodkach młodzieżowych oraz w internatach. W ten sposób mogli doświadczyć bezpośredniego kontaktu z młodzieżą i z bliska poznać życie oraz misję salezjańską w różnych domach prowincji. Latem zostali włączeni do programów prowincjalnych dla dzieci i młodzieży (rekolekcje, obozy letnie, wakacje dla młodzieży itp.), zawsze w towarzystwie i przy wsparciu młodych braci ze Słowenii.

Po ukończeniu pierwszych trzech lat studiów językowych i różnych doświadczeń duszpasterskich kontynuują obecnie studia teologiczne na Wydziale Teologii w Lublanie. W towarzystwie zespołu formacyjnego mieszkają w domu formacyjnym (*Dom Dobrego Pasterza*), który jest częścią wspólnoty salezjańskiej w Lublanie i oferuje specyficzną formację salezjańską współbraciom w trakcie formacji. Jesteśmy świadomi, że każde powołanie misyjne

wymaga uważnego rozeznania. Ta stopniowa i progresywna droga jest wspierana przez przewodników duchowych, dyrektora i zespół formacyjny.

Pozytywne aspekty obecności misjonarzy w prowincji:

- Nowe rozumienie wymiaru misyjnego: od prowincji wysyłającej do prowincji przyjmującej misjonarzy
- Braterskie przyjęcie współbraci misjonarzy
- Cenna pomoc w duszpasterstwie młodzieży
- Otwartość na wielokulturowość
- Nowe więzi z prowincjami, z których pochodzą misjonarze

Trudności i wyzwania związane są z:

- Nauką języków (kompetencjami językowymi)
- Integracji misjonarzy w nowym kontekście społeczno-kulturowym
- Włączenie studiów filozoficznych i teologicznych do programu nauczania Wydziału Teologii
- Rozpoznanie powołania (kapłańskiego lub świeckiego)
- Pogłębianie tożsamości misyjnej
- Kruchość powołania

Janez Potočnik

DIAM SLO

AMERYKA

Proces pracy – Plan regionalny DIAM Interameryka

Nazywam się Edwin Marcelo Coronel i jestem delegatem ds. animacji misyjnej w prowincji Sagrado Corazón de Jesús w Ekwadorze. Od około roku odpowiadam za koordynację DIAM Interamerica.

Dzisiaj przedstawię wam proces tworzenia Planu regionalnego, który rozpoczął się w 2022 roku.

Opracowanie planu regionalnego obejmowało szereg etapów, które zostały zrealizowane w ciągu 2022 roku pod kierownictwem i animacją CORAM, przy udziale DIAM oraz członków Regionalnej Komisji ds. Animacji Misyjnej.

1. Ankieta dotycząca potrzeb i wyzwań
2. Konsolidacja odpowiedzi na ankietę
3. Identyfikacja i hierarchizacja tematów.
4. Określenie: celów, kierunków działania, działań, terminów i wskaźników.
5. Następnie, podczas spotkania, zatwierdzono propozycję Planu regionalnego, do której dodano kilka sugestii.

1. ANKIETA

W ankiecie uwzględniono cztery obszary Planu Sektora Misji, którymi są: powołanie misyjne, animacja misyjna, solidarność misyjna, nowe granice.

Następnie uznaje się za konieczne wyznaczenie dwóch członków zespołu, którzy przedstawią pierwszy projekt Planu Regionalnego.

Prowincje uczestniczące w sondażu: Kolumbia – Medellín (COM), Kolumbia – Bogotá (COB), Meksyk – Guadalajara (MEG), Meksyk – Meksyk (MEM), Wenezuela (VEN), Stany Zjednoczone – Zachód (SUO), Ekwador (ECU), Boliwia (BOL) i Peru (PER).

Powołanie misyjne: wyzwania i trudności

- Konieczne jest wzmocnienie pracy w sieci
- Ponieważ DIAM nie jest częścią rady prowincjalnej, trudno jest upowszechniać informacje o działaniach.
- W niektórych prowincjach nie przywiązano należytej wagi do DIAM.
- Opracowanie programu formacyjnego dla grup misyjnych.

Powołanie misyjne: potrzeby

- Prosimy o zagwarantowanie ciągłości procesów poprzez zapewnienie stabilności delegatów.
- Zapewnienie formacji młodych salezjanów w zakresie misji, zarówno pod względem teoretycznym, jak i praktycznym.
- Prosi się o zagwarantowanie budżetu na animację misyjną.
- Współpraca z delegaturą ds. duszpasterstwa młodzieży.

Animacja misyjna: wyzwania i trudności

- Wzmocnienie grup misyjnych
- Zwrócić większą uwagę na wolontariat misyjny z perspektywy powołaniowej.
- Konsolidację grupy animacji misyjnej w każdej prowincji.
- Promowanie wiadomości misyjnych

Animacja misyjna: potrzeby

- Aby proces formacyjny był skierowany do salezjanów i świeckich w kontekście misyjnym
- Potrzebna jest grupa animacji prowincjalnej.

- Baza danych miejsc wolontariatu misyjnego
- Koordynacja działań w regionie.

Solidarność misyjna: wyzwania i trudności

- Motywowanie do solidarności ekonomicznej na rzecz dzieł priorytetowych.
- Aby wspólnoty czuły się zaangażowane w animację misyjną.
- Bliskość z PDO

Solidarność misyjna: potrzeby

- Wsparcie dla wspólnot na płaszczyźnie ludzkiej i ekonomicznej
- Pozyskiwanie funduszy na animację misyjną
- Poznanie pracy Prokuratur.

Nowe granice: wyzwania i trudności

- Wzmocnienie miejsc misji.
- Współpraca z duszpasterstwem młodzieży w służbie najbardziej potrzebującym.
- Troska o migrantów
- Materiały audiowizualne wspomagające pierwsze głoszenie.

Nowe granice: potrzeby

- Otwarcie prowincji na przyjmowanie i wysyłanie wolontariuszy.
- Uświadamianie misjonarzy poprzez tworzenie materiałów.
- Poznanie udanych doświadczeń misyjnych w tym sektorze.

HIERARCHIZACJA TEMATÓW

Na tym etapie procesu opracowywania planu regionalnego wyznaczeni członkowie zespołu regionalnego dokonali wstępnej identyfikacji tematów zawartych w odpowiedziach poszczególnych DIAM, aby uzyskać lepszy wgląd w sytuację i ułatwić proces decyzyjny.

Zidentyfikowanie tematów ułatwiło pracę podczas

DIAM, w październiku 2022 r., podczas którego zaprezentowano wykonaną pracę, aby ustalić hierarchię tematów do uwzględnienia w Planie Regionalnym.

Drugim narzędziem, które ułatwiło pracę nad sformułowaniem celów, kierunków działania i wyznaczeniem osób odpowiedzialnych, jest poniższe.

ZATWIERDZENIE PLANU

Skład Planu Regionalnego zostaje przedstawiony CORAM na podstawie pracy wykonanej przez DIAM podczas spotkania.

Zawiera ona uwagi i wskazówki o. Hernána Carmony, CORAM oraz zespołu, co pozwoli uzyskać ostateczną wersję Planu Regionalnego.

Temat wolontariatu misyjnego zostaje włączony do Planu Regionalnego

Don Hernán Carmona, ówczesny członek CORAM, przedstawia Plan Regionalny DIAM podczas spotkania online. Plan Regionalny zostaje zatwierdzony.

Po południu uczestnicy podzielili się na grupy mieszane w oparciu o kilka pytań.

10.11 WYMIANA DOŚWIADCZEŃ W GRUPACH MIESZANYCH

1 - Podziękowania

Dziękujemy Ci, Boże, za to, że zgromadziłeś nas wszystkich tutaj: podzielcie się głębokim powodem, za który jesteście dziś wdzięczni.

2 - Refleksja

Czy naprawdę czujecie powołanie do bycia misjonarzami w swoim codziennym życiu?

3 - Odnowa

Czy potraficie wskazać owoc tej 150. rocznicy w swoim życiu?

Po południu przekazano dwa egzemplarze zbioru „Cagliari11” (od 2009 do 2024 r.) Przełożonemu Generalnemu oraz Muzeum Casa Don Bosco.

Grupy przedstawiły podsumowanie i pytania; w

Następnie o. Jorge Crisafulli udzielił odpowiedzi, przedstawiając wizję misji salezjańskich zgodną z rocznicą i CG29.

O. Luca Barone SDB zaprezentował pod koniec popołudnia film zrealizowany przez Prokuraturę Misyjną Salezjanów w Turynie (Misje Don Bosco) poświęcony 150. rocznicy pierwszej ekspedycji misyjnej salezjanów: <https://www.missionidonbosco.org/a-150-year-long-story>

Podczas niesporów, w historycznej kaplicy św. Franciszka Salezego w Valdocco, miało miejsce głębokie przeżycie wiary i oddania, kiedy to Rodzina Salezjańska zebrała się na uroczystej „Dla misji”. Ceremonia ta zapoczątkowała nowy rozdział w życiu dziesiątek nowych misjonarzy – salezjanów Księdza Bosko i Córek Maryi Wspomożycielki – którzy przyjęli zaproszenie do niesienia Ewangelii i charyzmatu salezjańskiego w odległe kraje.

Uroczystości przewodniczył ks. Stefano Martoglio, wikariusz przełożonego generalnego, który wręczył każdemu misjonarzowi list posłuszeństwa, symbol zaufania, gotowości i chęci służby tam, gdzie zgromadzenie najbardziej ich potrzebuje. Obecność Przełożonego Generalnego Salezjanów, ks. Fabio Attarda, oraz Przełożonej Generalnej Córek Maryi Wspomożycielki, Matki Chiary Cazzuoli, uświetniła uroczystość, wypełniając kościół ciepłem i otuchą, a oboje podzieliли się szczerymi słowami błogosławieństwa i wsparcia.

Jeden po drugim misjonarze podchodzili do ołtarza, gdy ks. Martoglio wyczytywał ich imiona. Każdy z nich przyjął swoje zadanie z widoczną radością i wzruszeniem, ucieleśniając ducha misyjnego, który od pokoleń ożywia tradycję salezjańską. Obecni byli również przedstawiciele Animacji Misyjnej z różnych krajów, którzy powitali swoich przyszłych współpracowników i wzmocnili więzi łączące świat salezjański ponad granicami języków i kultur.

Również Córki Maryi Wspomożycielki uczestniczyły w tym znaczącym wydarzeniu, otrzymując swoje zadania misyjne wraz z salezjanami, towarzyszami misji. Razem świętowali tę wspólną misję właśnie w kościele, w którym sam Ksiądz Bosko niegdyś modlił się i odprawiał Mszę, w tym świętym miejscu, które nadal rozbrzmiewa echem jego marzenia o świecie przemienionym przez wiarę i miłość do młodzieży.

W kaplicy św. Franciszka Salezego panowała atmosfera pełna wdzięczności, radości i nadziei, wśród hymnów dziękczynnych i braterskich uścisków. Wieczór stał się w ten sposób żywym wyrazem gorliwości misyjnej, świadectwem, że duch Księdza Bosko nadal inspiruje nowych misjonarzy do podążania naprzód, aby być znakami i nosicielami miłości Bożej.

Zaprezentowano publikację „Bosco Food”.

Wtorek, 11.11.2025

Uczestnicy pracowali w podziale na kontynenty (cztery grupy) nad procesem rozeznania, towarzyszenia, przyjmowania i dalszej opieki nad misjonarzami.

A) Towarzyszenie misjonarzom po wysłaniu

Dla każdego misjonarza, który otrzymał swoje zadanie, tego wieczoru rozpoczęła się nowa podróż, wykraczająca poza granice i obejmująca nowe narody, napędzana tą samą miłością, która półtora wieku temu skłoniła Księdza Bosko do wysłania swoich pierwszych misjonarzy.

Dzień zakończył się wieczorem kulturalnym i uroczystością, podczas której ks. Pavel Ženíšek SDB

kształceniu, zanim misjonarz opuści prowincję? Jeśli nie, to dlaczego?

- Czy utrzymuję z nimi kontakt po tym, jak wyjechali do innej prowincji? Jeśli nie, to dlaczego?

B) INTEGRACJA W WSPÓLNOTACH (mojej prowincji) PO ICH PRZYBYCIU

- Jakie są główne wyzwania, przed którymi staje DIAM, pomagając misjonarzom w integracji z prowincją i kulturą?
- Co można by poprawić w tym zakresie?

Popołudnie rozpoczęło się spotkaniem z Przełożonym Generalnym, który przedstawił kilka uwag dotyczących grup roboczych z poprzedniego dnia, a następnie odpowiadał na spontaniczne pytania uczestników.

Po oficjalnych zdjęciach rozpoczęło się główne wydarzenie rocznicy: Msza św. z wystąpieniem 156 ekspedycji misyjnych salezjanów.

SALESJAŃSKA EKSPEDYCJA MISYJNA

Dokładnie 150 lat temu wyruszyli pierwsi misjonarze salezjańscy do Argentyny, rozpoczynając wspaniałą historię, która umożliwiła rozwój charyzmatu salezjańskiego, obecnego dziś w 137 krajach na całym świecie. Dzisiaj świętujemy tę rocznicę wraz z 156. ekspedycją misyjną Salezjanów Księdza Bosko i 148. ekspedycją misyjną Córek Maryi Wspomożycielki.

Ksiądz Fabio Attard, Przełożony Generalny Salezjanów, który przewodniczy tej uroczystości, wręczy krzyż misyjny wyruszającym salezjanom, którzy zgłaszają się do bycia misjonarzami „ad vitam”, a Chiara Cazzuola, Przełożona Generalna Córek Maryi Wspomożycielki, wręczy go misjonarkom FMA.

Podobnie jak w przypadku Księdza Bosko, to wysłanie misyjne w Bazylice Matki Bożej Wspomożycielki jest gestem, którym w tym roku jubileuszowym pragniemy podziękować, przemyśleć i ożywić misje salezjańskie przed Matką Bożą Wspomożycielką.

Homilia ks. Fabio Attarda, Przełożonego

Generalnego Najdrożsi bracia i siostry,

„*Jesteśmy nieużytecznymi sługami. Zrobiliśmy to, co musieliśmy zrobić*”. (Łk 17, 10) To są słowa kończące Ewangelię, którą właśnie usłyszeliśmy. Poprzez te słowa chcemy symbolicznie połączyć się z tym pamiętnym wydarzeniem, które miało miejsce tutaj, w bazylice Matki Bożej Wspomożycielki, dokładnie 150 lat temu, 11 listopada 1875 roku. Nie jest to ćwiczenie, które przenosi nas w przeszłość, ale raczej zaproszenie, które pozwala nam aktywnie uczestniczyć w tej niezwykłej chwili, która do dziś przemawia do nas z wielką siłą.

Ksiądz Bosko, wręczając pierwszym misjonarzom pisemne pamiątki i wygłaszając wzruszające do łez pożegnanie, zasiał ziarno małe jak ziarenko gorczycy, ufając i mając nadzieję, że wyrosnie z niego wielkie drzewo. Ta ceremonia pożegnania zawiera lekcję ewangeliczną, która jest dla nas nadal znacząca i pozostanie taka na zawsze.

Dzisiaj, w waszej obecności, bracia i siostry, którzy wkrótce wyruszą w tę 156. wyprawę misyjną, chciałbym w świetle Ewangelii podzielić się kilkoma krótkimi refleksjami. Ewangelia mówi o sługach bezużytecznych, czyli o sługach, którzy nie szukają żadnego zysku. Jest to obraz, który jawi się nam jako zwierciadło ducha zawartego w całości *Wspomnień*, które Ksiądz Bosko napisał i przekazał pierwszym misjonarzom. Jesteśmy przekonani, że w tych *Wspomnieniach* Ksiądz Bosko starał się przekazać im wszystko, co kryło się w jego sercu.

1. CENTRALNA ROLA CHRYSYTA

Pierwszym wezwaniem, które wyłania się z umysłu i serca Księdza Bosko, jak wynika z „*Wspomnień*”, jest *centralna* rola Chrystusa: „*Szukajcie dusz, a nie pieniędzy, ani zaszczytów, ani godności*”.

W tych nielicznych, ale treściwych słowach rozbrzmiewa cała Ewangelia. Rozbrzmiewa głos Chrystusa, który mówi: „Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i Jego sprawiedliwości”. Rozbrzmiewa posłanie apostołów: „Idźcie na cały świat, głosźcie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”. Ksiądz Bosko nie wysyłał urzędników ani administratorów, ludzi zdolnych do organizowania i zarządzania. Ksiądz Bosko wysyłał apostołów. I czynił to z pełną i głęboką świadomością, że ta misja nie jest jego projektem, ale odpowiedzią na wezwanie samego Chrystusa.

Oto pierwsze wezwanie: każda misja chrześcijańska, każde dzieło apostoelskie, każdy gest miłosierdzia znajduje swoje źródło w Ewangelii i osiąga swój cel, którym jest życie w pełni. Nie wystarczy czynić dobro, nie wystarczy pomagać ubogim, nie wystarczy wychowywać młodzież. Wszystko to jest cenne, ale staje się wyrazem Ewangelii tylko wtedy, gdy „bezużyteczny sługa” jest zakorzeniony w Chrystusie, tylko wtedy, gdy to powołanie jest przeżywane w świetle Jego imienia, tylko wtedy całe zaangażowanie prowadzi do tego integralnego dojrzewania, naznaczonego i ożywionego wartościami ewangelicznymi.

Kiedy podstawą i fundamentem jest Chrystus, wtedy każde działanie i każdy gest świadczą o logice łaski, a nie o samej tylko ludzkiej aktywności. Wyłania się to, gdy mamy świadomość i przekonanie, że bez Chrystusa nie możemy nic uczynić, ale z Nim możemy wszystko.

2. WIERNOŚĆ CHARYZMATOWI

Drugim wezwaniem jest *wierność charyzmatowi*. W tym okresie historycznym, jako Zgromadzenie i Rodzina Salezjańska, kładziemy duży i częsty nacisk na tę charyzmatyczną tożsamość. Nie chodzi o to, by posiadać wiele informacji o miejscach i nazwiskach. Chodzi raczej o pilną potrzebę poznania ducha Księdza Bosko i charyzmatu salezjańskiego.

Aby móc żyć i dzielić się z młodzieżą oraz dla ich dobra darem charyzmatu salezjańskiego, gdziekolwiek jesteśmy, potrzebujemy

poznać ten wielki dar. A ten dar dociera do nas poprzez życie naszego drogiego Księdza Bosko. Kiedy poznajemy Księdza Bosko w sposób głęboki, duch salezjański, który nam przekazał, wysyła nas na spotkanie z młodzieżą, abyśmy byli świadkami Ewangelii. Ta sama miłość duszpasterska, która jest podstawą systemu prewencyjnego, przeżywana i przekazywana nam przez Księdza Bosko, naznacza nas, kształtuje i w ten sposób czyni nas przekazicielami tej miłości, która wyprzedza, obecności, która towarzyszy, która buduje zaufanie, która wychowuje w sposób zdrowy i integralny – czystej Ewangelii.

Wierność charyzmatyczna nie jest czymś, co mamy i co możemy osiągnąć. Jest tym, do czego jesteśmy powołani, to znaczy zakorzenieni w Chrystusie, pełni pasji do Jezusa, a zatem żyjemy tym i przekazujemy to w stylu Księdza Bosko. Styl ten charakteryzuje się życiem braterskim, duchem rodziny, obecnością wśród młodzieży oraz współpracą wszystkich uczestników misji dla dobra młodzieży. To jest najbardziej przekonujące i wiarygodne świadectwo, jakie możemy zaoferować. Wierność charyzmatyczna jest główną drogą, dzięki której nasze poświęcenie, oddanie, pasja oraz zaangażowanie w wychowanie i duszpasterstwo stają się darami dla naszej młodzieży.

3. SŁUŻBA UBOGIM

Trzecie i ostatnie wezwanie dotyczy służby ubogim.

Przykład Księdza Bosko jasno pokazuje nam, że aby służyć ubogim, sami musimy być ubodzy. Świadectwo ubóstwa i skromności nie jest ideologią, jest Ewangelią w działaniu. Kiedy autentycznie utożsamiamy się z Chrystusem, wybór ubóstwa, który dla nas, osób konsekrowanych, jest ślubem, staje się wyborem wyzwalającym. Jest to wybór, który czyni nas naprawdę wolnymi, aby służyć. Jakże jasno Ksiądz Bosko wypowiada się na ten temat: wolni od pogoń za zaszczytami, od uzależnienia od pieniędzy, od przywiązania do wygod. Ksiądz Bosko wskazuje nam, że jest to jedyna droga, by stać się prawdziwymi wierzącymi, wiarygodnymi pasterzami, i wtedy właśnie jesteśmy

przez tych, którzy nas spotykają. Ubóstwo jest jedynym bogactwem, które czyni nas wolnymi, by zdobywać serca, by otwierać drzwi serc młodzieży na Ewangelię.

Misjonarz naprawdę emanuje autorytetem przed wszystkimi, gdy jest spójny z samym sobą i z Tym, który go posłał. Wspólnota, która żyje w ubóstwie i umiarkowaniu, staje się żywą Ewangelią.

Podsumowując, możemy powiedzieć, że „*Wspomnienia*” opierają się na trzech filarach: *tożsamości z Chrystusem, wierności charyzmatowi i służbie ubogim*.

Na zakończenie proszę Pana życia, aby każdego z nas napełnił swoim Duchem, wzbogacając nas swoją siłą, abyśmy mogli żyć i przekazywać piękno Ewangelii zgodnie z sercem Księdza Bosko.

Amen.

Uroczyste posłanie

Składamy naszą chwałę i prośbę Bogu Ojcu, dawcy wszelkiego dobra, za naszych braci i siostry wysłanych, by nieść w różne regiony radosną nowinę zbawienia w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Błogosławimy Cię i wielbimy, Boże, ponieważ w tajemniczym planie Twojego miłosierdzia posłałeś na świat swojego Syna, aby wyzwolił ludzi z niewoli grzechu poprzez wylanie swojej krwi i napełnił ich darami Ducha Świętego.

On, pokonawszy śmierć, zanim wstąpił do Ciebie, o Ojczy, posłał Apostołów, zastępców swojej miłości, aby głosili narodom Ewangelię życia i zanurzali wierzących w odnawiających wodach chrztu.

On objawił Twoją miłość wobec małych i ubogich i nigdy nie zawodzi tych, których powołujesz do służby braciom.

Spójrz, Panie, na tych Twoich sług, naszych braci i siostry, których, obdarzywszy znakiem krzyża, wysyłamy jako posłańców zbawienia i pokoju.

Kieruj ich krokami swoją prawicą, wspieraj ich mocą swojej łaski, aby nie ugięli się pod ciężarem apostołskich trudów.

Niech w ich słowach rozbrzmiewa głos Chrystusa. Niech ci, którzy ich słuchają, zostaną przyciągnięci do posłuszeństwa Ewangelii.

Niech mają duszpasterskie serce Księdza Bosko i Matki Mazzarello, niech będą dla młodzieży ojcowską i matczyną obecnością Jezusa, który pragnie dla wszystkich życia w obfitości.

Obdarz ich umiejętnością słuchania, solidarnością ze wszystkimi, wyobraźnią, kreatywnością, apostołską odwagą, cierpliwością oczekiwania, entuzjazmem miłości.

Niech będą radosnymi znakami i zwiastunami zbawienia.

Wlej w ich serca Twojego Ducha Świętego, aby, stając się wszystkim dla wszystkich, doprowadzili do Ciebie, o Ojczy, rzesze dzieci, które w świętym Kościele będą Cię chwalić bez końca.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

Najdrożsi bracia i siostry, niech Maryja, Matka i Nauczycielka, towarzyszy wam i chroni was. W imieniu Księdza Bosko i w pamięci pierwszej wyprawy misyjnej, idźcie i głoscie młodzieży i ubogim na całym świecie radość Chrystusa zmartwychwstałego!

Przekazanie krzyża

Panie, Ojczy święty, który zechciałeś uczynić krzyż Twojego Syna źródłem wszelkiego błogosławieństwa i łaski, pobłogosław te krzyże.

Spraw, aby ci, którzy je noszą, zobowiązali się do odnowy na wzór Twojego Syna. On żyje i króluje na wieki wieków. *Amen*. Najdrożsi bracia i siostry, przyjmijcie znak miłości Chrystusa Odkupiciela.

Niech będzie dla was oparciem i wzorem prawdziwej i wiernej miłości. Bądźcie uśmiechem i obecnością czułości Jezusa dla młodych ludzi, do których jesteście posłani. W swojej misji będziecie żyć świętością i odnajdziecie radość, która wypełnia życie.

Misjonarze SDB z 156. Ekspedycji

Od		NAZWISKO	IMIĘ	DO
AGL	S.	BALIKUDEMBE	Solomon	BANGLADESZ
AGL	S.	OFOYRWOTH	Isaac	VANUATU
BOL	S.	LENAZ	Paolo Estefano	BRAZYLIA (Manaus)
GIA	P.	ZMARŁ	Chihiro	POŁUDNIOWY SUDAN
IND	S.	HUMTSOE LOTH	Dominic	RUMUNIA/ MOŁDAWIA
ING	P.	UTTAM	Molson Hubert	AFRYKA POŁUDNIOWA
MDG	P.	NIRINA RASENDRAMANANA	Charles	TURCJA
PLS	P.	WOSIEK	Marcin	GRECJA
ZMB	S.	MUMBA	Mwila	BANGLADESZ
ZMB	S.	NG'ANDWE	Musa	RUMUNIA/ MOŁDAWIA
TLS	OD	MIEJSCA URODZENIA	Tobias Freitas	MOZAMBIK
ANG	S.	DA GRAÇA	Francisco Miguel	BRAZYLIA (Manaus)
VIE	S.	TRAN VAN NHO	Francis	TAJLANDIA
VIE	S.	NGUYEN THANH SANG	Simon	MONGOLIA
VIE	L.	NGUYEN TIEN NAM	Vincent	CHILE
Nieobecni dzisiaj:				
ACC	S.	NGUSU NSIMBA	Josue	GRECJA
ACC	S.	NTUMBA LILEY	Jean	VANUATU
AFC	S.	MBUNGU MAKUTUBU	Michel	CHILE

Członkowie poprzednich wypraw SDB

Od	IMIĘ	IMIĘ	Do	Wysyłka
AFC	S. MULUMBA NTAMBWE	Blaise	GER	154.
AFC	S. MUTIMA BALEKAGE	Alain Josaphat	URU	155.
AFC	S. KAKULE KATALICO	Confiance	URU	155.
AGL	S. NDAYICARIYE	Eric	KOR MONGOLIA	155.
INS	P. MAWA	Albert Tron	LKC	155.
MDG	S. ANDRIAMANDRANTOSOA	Nirina Romeo	MOR	153.
AFC	S. MUGISHO	Christian	MOR	153.
Włoch y	P. GORZEGNO DAVICO	Oswaldo	MEG	Wstąpił w 1969
INE	P. CAPPELLETTI	Roberto	MOZ	143. (nowa destynacja)

Misjonarki FMA z 148. ekspedycji

Od	Nazwisko i imię	Miejsce przeznaczenia
Wietnam	S. NGUYEN THI THU THAO	<i>w oczekiwaniu</i>
Wietnam	S. MARIA TRẦN THỊ HIỀN	<i>w oczekiwaniu</i>
Indie	S. MARY THRESIAMMA PUTHUPPALLIL VARKEY	<i>w oczekiwaniu</i>
Korea	S. SUSANNA HYUN WEOUL SIM	<i>była misjonarka w Etiopii</i>
Indie	S. ALICE MATHEW	<i>była misjonarka na Sri Lance</i>
Indie	S. LOURDU MARY ERUTHAYARAJ	<i>była misjonarka na Sri Lance</i>
Włochy	S. SERENA TOIGO	<i>w oczekiwaniu</i>

12.11 Genua

Następnego dnia uczestnicy udali się do Genui, aby przeżyć kolejny wzruszający moment rocznicy.

Dzień rozpoczął się o godz. 10:00 w Porto Antico, gdzie około 200 uczestników zebrało się na typowo liguryjskie powitanie z ukochaną regionalną focaccią: był to moment wspólnoty przed rozpoczęciem głębokiej podróży w przeszłość.

Dokładnie o godz. 10:00 grupa weszła na pokład łodzi, aby prześledzić trasę, którą pokonało dziesięciu pionierów salezjańskich, którzy wypłynęli z tych samych wód w połowie listopada 1875 roku. Na pokładzie, wraz z ks. Francesco De Ruvo, s. Anną Marią Spina, dyrektorką FMA w Genui, oraz innymi osobistościami salezjańskimi, łódź popłynęła w kierunku kultowej latarni morskiej Porto Antico, Lanterna, podczas gdy na pokładzie rozbrzmiewały opowieści o odwadze, wierze i ostatnich radach Księdza Bosko. Pożegnalne słowa świętego, by troszczyć się o „dzieci włoskich emigrantów” – których w tamtych czasach w Argentynie było 30 000 – zabrzmiały z nową siłą w dzisiejszym świecie migracji i przemieszczania się.

Ta symboliczna podróż połączyła przeszłość z teraźniejszością, przypominając wszystkim obecnym, że dzieło misyjne nigdy się nie kończy, ale jest nieustannie odnawiane przez „tak” każdego pokolenia na Boże wezwanie.

Po powrocie na ląd o godz. 11:15 delegacja udała się na uroczystej uroczystości. Władze cywilne i kościelne dołączyły do Przełożonego Generalnego i starannie wybranej grupy młodych ludzi – dziesięciu, reprezentujących pierwotną grupę misyjną – aby odsłonić tablicę pamiątkową

pamiątkową w Porto Antico. Ten trwały znak stanowi teraz ciche świadectwo niezwyklej odwagi tych pierwszych salezjanów, którzy wyruszyli w morze, mając niewiele więcej niż błogosławieństwo Księdza Bosko i niezachwianą ufność w Opatrzność Bożą.

Następnie procesja udała się do Instytutu „Don Bosco” w Sampierdarena, założonego przez samego św. Jana Bosko w 1872 roku. Tutaj uroczystości nabrały radosnego i młodzieżowego charakteru, który definiuje wychowanie salezjańskie. Cała społeczność uczniowska – reprezentująca 30 narodowości – ustawiła się przy wejściu, witając go z wielkim entuzjazmem, który był żywym ucieleśnieniem globalnej misji zapoczątkowanej 150 lat temu.

Młodzież zaprezentowała flagi wszystkich narodów reprezentowanych w ich społeczności szkolnej, tworząc tętniącą życiem mozaikę kultur. Uczniowie ofiarowali symboliczne dary Przełożonemu Generalnemu: zeszyty symbolizujące edukację, torby robocze symbolizujące kształcenie zawodowe oraz

bluzę z logo szkoły, która przypominała o przynależności do społeczności. Każdy prezent miał głębsze znaczenie – narzędzia misji, narzędzia służby, symbole solidarności.

Ks. Attard odpowiedział, tradycyjne salezjańskie „Buongiorno” skierowane do uczniów, to typowo salezjańskie powitanie,

, który zamienia zwykłą myśl w moment duszpasterskiego towarzyszenia i zachęty.

O godz. 12:30 ponad 350 osób weszło w procesji do kościoła parafialnego na uroczystą celebrację Eucharystii. W zgromadzeniu uczestniczyli nie tylko salezjanie i członkowie Rodziny Salezjańskiej, ale także wybitne osobistości cywilne i wojskowe: generał

Ligurii, dowódca prowincji karabinierów w Genui oraz liczni inni urzędnicy – co świadczy o głębokim wpływie, jaki obecność salezjanów wywarła na to przemysłowe miasto portowe przez ponad 150 lat.

Sama Msza stała się chwilą głębokiej wspólnoty, łącząc wdzięczność za minione łaski z modlitwami za przyszłych misjonarzy i nieustanną pracę wśród młodzieży, zwłaszcza tej najbiedniejszej i najbardziej bezbronnej.

Punktem kulminacyjnym popołudnia była o godz. 13:30 inauguracja Muzeum Wypraw Misyjnych, starannie zaprojektowanej przestrzeni stworzonej, aby „pomóc odwiedzającym w dziękowaniu, refleksji i ponownym ożywieniu dzieła misyjnego”.

W uroczystości wzięło udział wielu wybitnych mówców. Arcybiskup Genui, ks. Marco Tasca, otworzył uroczystość, a po nim przemówił przedstawiciel burmistrza Genui w imieniu miasta. Dyrektor Muzeów Morza w Genui wygłosił swoje oficjalne powitanie, po czym twórcy muzeum – ks. De Ruvo i architektka Valentina Calabrese – przedstawili swoją wizję tej wyjątkowej przestrzeni.

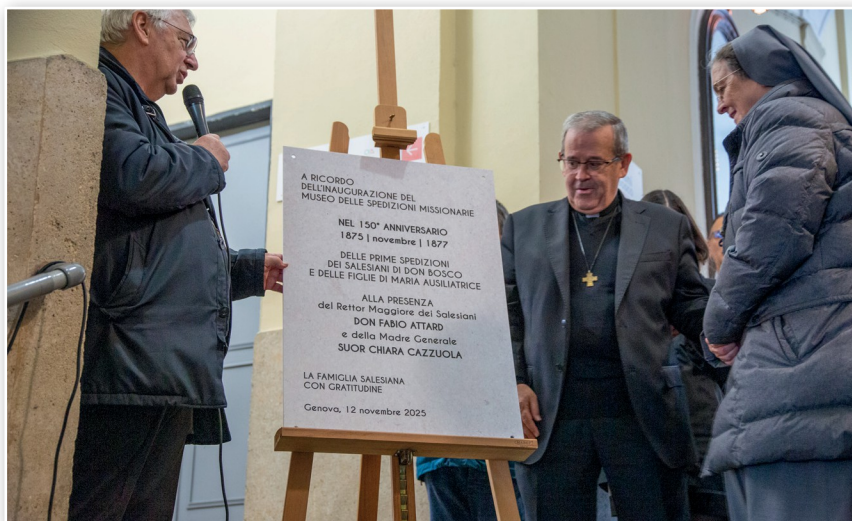
Następnie Matka Generalna FMA i Przełożony Generalny podzielili się swoimi refleksjami, podkreślając niezmiennie znaczenie odwagi i hojności misyjnej w dzisiejszym złożonym świecie. „Jako Opera di Genova Sampierdarena czujemy się zaszczytzeni, mogąc gościć przywódców Zgromadzenia Salezjańskiego wraz z nowymi, odważnymi misjonarzami, ponieważ są oni dla nas przykładem i inspiracją do uczynienia naszego życia darem miłości” – stwierdził następnie ks. Sergio Pellini, dyrektor Instytutu „Don Bosco” w Genui Sampierdarena.

Uroczyste przecięcie wstęgi otworzyło drzwi do starannie przygotowanej wystawy, która przedstawia 150 lat salezjańskiej przygody misyjnej. Goście przemierzali sale z wyraźnym uznaniem i wzruszeniem, zainteresowani i pod wrażeniem historii poświęcenia, radości i przemieniającej służby, które tam zachowano.

Po zakończeniu zwiedzania muzeum goście zebrali się w refektarzu uczniów na braterski obiad, który odzwierciedlał ducha rodziny leżący u podstaw życia salezjańskiego. Przyjazna atmosfera, charakteryzująca się serdecznością, śmiechem i autentyczną więzią, odzwierciedlała to, co uczestnicy wielokrotnie opisywali jako doświadczenie prawdziwej salezjańskiej gościnności.

„Wszystko naprawdę odbyło się w duchu rodziny i wszyscy goście naprawdę docenili tę serdeczność, tę miłość” – zauważył jeden z uczestników, oddając nastrój, który panował przez cały dzień.

Uroczystość zakończyła się wspólnym zdjęciem przy pomniku Księdza Bosko przed Instytutem, po czym goście wyruszyli w drogę powrotną, zabierając ze sobą odnowione zaangażowanie w powołanie misyjne i namacalną nadzieję na przyszłość.

Aby obejrzeć wszystkie zdjęcia i filmy z wydarzeń w Valdocco i Genui z okazji 150-lecia, można wejść na tę stronę: 150 Salesian missions_Foto&video

<https://bit.ly/4dbn9Km>

SEKTOR MISJI

Centrala Salezjanów: Via Marsala, 42 - 00185 Rzym, Włochy
cagliario11@sdb.org

Grafika i druk: TIPOGRAFIA SALESIANA ROMA

Via Umbertide, 11 - 00181 Rzym, Włochy - tel. 06.78.27.819 - tipolito@donbosco.it